

پانه
panra
follow like my
fb page

دا تصور خپله دحيا خور غوښتنه

ترخو دبی پروا

انجلی په ناول بی

تصور راشی.

بی پروا

Ketabton.com

انجلی

بی پروا انجلی

لیکوال: سیدادریس سادات

ترتیب کونکی: دنبار هلک

برخه: لومری

سرچینہ: عمومی کتابتون سادات کتابتون

<https://chat.whatsapp.com/LVdEazS05b47FvUmKtu>

دداسی بنکلو ناولونو لپارہ سادات کتابتون سرہ خانونہ جوین eEY
کری

او یا ہم زما واتساپ تہ مسیج وکری

0731363201

. نیمه شپه وه هری خواته دخوف تیاره پرته وه
زه خپل بیډ کی دمجردی په خوازه خوب ویده وم
. اسمان کی هم دبریننا پرکا وه
دژمی خور خوب وو
. سپینه شری می لکه دواوری په رقم شپه کی رنا کوله
ناگهانه شرنگار شو
یو دم دخپل خوازه خوبه راویخ شوم
. په تکنده زرگی می لاس کیینود
ضربه یی بیخی زیاته وه
موبایل می څنگ کی پروت وو
زنګ ورته راروان وو
حیران شوم په دی نیمه شپه زما پشان مجرد سړی ته
څوک زنگ راوهی
موبایل می اوکی کړ
. په قلاړه می خپل خي لاس غور ته نږدی کړ

. دمقابل طرف نه نری اواز راغی

. اسلام علیکم تاسی سادات یاست

. ما ورته وویل: هو

. زه سادات یم

. ولی ستاسی خه کار وو

. ویل یی: هو زه دیاسین اکا لور یم

. ستاسی دورور دخسر زوم رازی

. ما وویل خاخا .

. یاسین اکا خو ډیر خه سری دی

. ما یاسین اکا بیخی ونه پیژانده خو دمیلمه پالنی اهمیت راته

. معلوم و

. میلمه مو نشو خفه کولای

. حُکه می ورته وویل: سمه ده ماته خه امر خدمت وی

. ویل یی زه ننگرهار ته راغلی یم

. دلته خوک پیژنم نه شپه می یو باغ کی راغلی ده

. نه یی پیژنم ستا نمبر می اوس په فیسبوک کی

پیدا کر

. تاسی کولای شی ماسره مرسته وکری

. بس زما خواب به ضرور هو وو

. چی په نیمه شپه یو خوک درته زنگ ووهی

. ضرور به ورته هو وایی

. په نیمه شپه راپاسیدم تر گراج پوری می خان راور ساوه

. دموتیر دروازه می خلاصه کړه

. چابی می ورکی تاوه کړه

موتیر چالان شو دگراج دروازه می خلاصه کړه موتیر می
وباسلو

. سترگی می موخلی

. کلار کلار باران هم شروع وو

. اسمان کی هر رقم پرکار شروع وو

. خو ما موتیر دامیر شهید باغ طرف ته روان کړ

فکر می کاوه چمن خو امیر شهید باغ کی دی صرف خو یو خو
. منته وروسته زنگ راغی

. ویل یی: زه دعیدگاه جومات چمن کی یمه

. وس می وکتل لوحه کی
. زه روان شوم عیدگاه جومات ته
. ریشتیا هم عید گاه جومات کی راته ناسته وه
. کورته می راوستله
. مور می ویده وه
. انجلی ته می خای جور کر
. هغه هم ویده سوه زه هم خپله کوته کی ویده سوم
. ما ویل سهار به گورو پخیر
. دسهار دلمر وړانگه په اشه داره کی رانوته
. سترگی یی راته وبرینولی
. راپاسیدم گورم لمر راختلی وو
. لمونخ راخه قضا شوی وو
. تشناب ته لارم اودس می په ژمی کی په ترمو اوبو وکر
. په سخته یخنی کی نوبیا گرمی اوبه بیل خوند لري
. خپل قضا شوی لمونخ می ادا کر
. بیرون ته چی راوتم جینی په کتارو لاسونه ایخی وو

. لری یی ز مور بنگلی باغ ته کتل

. زه هم سنگ کی ورسره ودریدم

. داوخت می مور راغله ویل یی زویه داجینی څوک ده

. ماورته وویل:موری دادیاسین اکا لور ده

بیگاه میلمنه وه راغلی وه دلته خو څوک یی نه پیژندل ماته

. زنگ ووهو ماکور ته راوسته

. مور می وویل دا خودی ډیر خه کار کری

. مور می ورځینی وپوښتل لوری لکه چی دپیخور نه راغلی یی

جینی وویل: هو تروری

. مور می ورته وویل:نوم خودی راوخایه

. جینی ورته وویل زما نوم روبینه دی

. مور می روبینی ته وویل:لوری داخپل کور وگڼه

همدلته اوسه خو داراته ووهیه چی ننګرهار کی دی څه کار وو

.چی راغلی وی

. جینی وویل: هو

. دپلار می پخپل کلی کی یو څه ځمکه ده

. پلار می وس سخت مریض دی پیسو ته ضرورت لری

غوارم هغه ځمکه خرڅه کړم.

. ترڅو دپلار تداوی وکړم

زما پلار په ما باندې پیر گران دی تر اوسه خو می استاذی
کوله.

هیڅ مشکل نه وو خو اوس دپیخور په هسپتالونو کی ستنی
ورته لگوی .

دانه ستنه په لک کلداری ده پوره شل ستنی به ورته لگی
همداسی ددوایانو ددی هر څه پیسی پیری زیاتی لگی ځکه می
. دافیصله وکړه چی خپله دکلی ځمکه ورته خرڅه کړم

. پلار می هم په باغ کی راروان وو دجینی خبره یی واوریده
ماته یی وویل :ادریسه دی جینی سره به ولاړ شی پاکستان ته
او په پلار چی یی هر څومره پیسی مصرفیری مصرف یی
کړه .

زه حیران شوم پلار ته می وویل :دادا گوره پیسی خو دلاس
خیری دی کله تاسره کله ماسره خو باید چی ددی جینی خه
. سمه پښتنه وکړو چی ریشتیا وایی کنه

. پلار می وویل:بس دازما امر دی

. ته به سبا زی پاکستان ته او درو بیینی دپلار علاج به کوی

. مانو دپلار امر نشو ترک کولای

. سبا لپاره می خان اماده کر

. بیگ کی می جامی واچولی

. مور ته می ډیر فریادونه وکرل

. چی گوره دادا می ولی داسی کوي

. زه هم ژوند لرم

. نوکران خو ډیر دی بل څوک دی ورسره ولیگی

خو مور به می ویل: بچی دی کی به ستا گته وي هیخ انسان هم

پخپل گته او تاوان نه پوهیری

نور سبا اته بجی دشپی نشروم په تمه اوسی

بی پروا-انجلی-ناول-دو همه-برخه#

"لیکوال: سیدادریس" سادات

خو مور به می ویل: بچی دی کی به ستا گته وي هیخ انسان هم

پخپل گته او تاوان نه پوهیری

. په سبا یی ما خپل بیگ شاته واچولو

. دخپل مور اوپلار سره می خدای پاماني وکړه
. روان سوم په یو نامعلوم سفر
. خو ماسره پاسپورت نه وو
. روبینې ته می وویل: ماسره پاسپورت نشته
. همدی لپاره خوشحاله وم چی جینی به پریردم لاره به شي
. او زه به لار شم کابل ته دتره زامنو سره به پاتی شم
. جینی راته وویل: وس نو چشی به کوی
ما ورته وویل: نو ستا خپله لاره زما خپله لاره جینی وویل
مشکل نسته خو زما وخت به دی نه رازایه کولو ما به:}
. تراوسه وخته خپله ځمکه خرڅه کړی وای
. جینی په یوه روانه شوه زه په بله
خو زما ضمیر ونه منله بیرته پسی ور غلم جینی ته می وویل
. رازه څو پخیر دچمن په لاره
. دجینی داخبره خوڅه شوه
زه هم ورسره روان شوم ننګرهار ښار کی مو دکابل هدی ته
. ځان ورساوه
. هغه ځای نه دکابل هدی موټر کی کښیناستم

. جینی می خواکی کبیناستله
. دکابل په لاره رهي سو
. ډیره دخوندونو نه ډکه لاره ده
. یو توډی موټر مو کرایه کړی وو
. توډی والا هم خه تبي سړی وو
. موټر کی یی داشنغر مغرور ملنگ سندرہ چالانه کړی وه
. خو موټروان ویل کابل کی ډیره یخني ده
. تاسی خو به چشی راخیستی وی
. واوره هم شوی ده
. چی هلته پری خپله یخنی کمه کړی
. کوم جاکت چشی خو به درسره وي
. مور ورته وویل هو شته دی وروره ننګرهار کی هم
. ویروونکی وریخ چلیده
. یخ طوفان هم لکیده
. جینی بیخی خبری نه کولی ډیره بی پروا وه
. تابه ویل هیخ چل هم ندی شوی

. دی دطبیعت دمنظرو نه خوند اخیست

. ما ورباندی غږ وکر

. بی پروا انجلی څنگه یی

. زما خیال دی په لومړی ځل به دکابل واوره وینی

. ویل یی هو

ماورته وویل: خوڅه دی ده چی نور درته زه په بی پروا انجلی

. غږ وکر

. ویل یی -

. هو

. په دی نوم سره زما غمونه لگ څه کمیری ته کولای شی

. لاره مو وهله

. په لاره کی دوطن غرونو او ځنگلونو ډیر په تیزی سره شاته

. مندی وهلی

. موټر وان نو دنسواری و چونډی اچولی وه

. ځانته یی سندرہ چالانه کړی وه

. داسی په موشن کی روان وو -

. تا به ویل: دجهان پادشاه دی

لغمان دوسر کی نه چی واوښتو .
دلته یو جومات وو .
موټروان ته می وویل :وروره دی غاری ته ودریره .
مونخ به وکړو بیابه خو موټر یی غاری ته ودراره .
لومړی مو دچینی په یخو اوبو اودس وکړ .
بی پروا انجلی هم دمخ نه نقاب لری کړ دچینی یخی اوبه یی
دمخ په سپین پوستکی واچولی .
خپل سپین دملغلو لاسونه یی پری کش کړل .
مور خانونه تازه کړل خپل دماسپین لمونخونه مو وکړل .
او روان شولو .
جوټروان چونډی تازه کړه .
بیا هاغسی په موشن کی روان شو .
په لاره کی دننگرهار په لور دیو سیند اوبه روانی وی .
داسی چپی یی لرلی .
لکه زوی چی دپیر وخت وروسته خپله مور لیدلی وی .
اودهغی په لور منډی وهی .

. اوبه ډيري روڼي
. ډير روڼتيا نه پکي لاندې تيري معلوميدی
. يوځای کي غرونه راغلل
. لمر تر خپل شاپت کړ
. په سره غرمه کي يي مازيگري جوړ کړ
. هر کله چي سروبي ته ورسيدو
. لگ څه ماهيان مو راواخيستل
. زما خو ورته زړه نه کيده خو بي پروا انجلي
. ډير په خوند خوند خوړل زما يي هم ورته زړه وکړ
. خو دغيرت نه مي ورڅخه گوله نشوه کولای
. اخر کي مي لاس ورتير کړ
. بي پروا انجلي مي لاس ونيو
ويل يي
. تاخو نه خوړل کنه څنگه دي وس لاس راوړ
ما ورته وويل: دانو څه معنا ته يي دومره په خوند خوند خوري
زما دي هم ورته زړه وکړ

Mتر ماهیپره پوری په تروو کبانو مشغوله وو
لیموان مو پری اچولی وو
. خو ماهیپرنه وروسته اصلی ننداری شروع سوی
. بنکلی منظره وه
. دماهیپر تونلونه او همداسی په قلاز قلاز پاس ختلو
یو وخت یی ډیری لوری څوکی ته ورسیدو چی واوره پری
شروع وه
. ما خو په ژوند کی ډیر ځله واوره کتلی وه
. څه خاص غبرگون می ونښود
. خو بی پروا انجلی ډریور ته وویل: چی استازده ودریزه ودریزه
. مو تروان چی ودرید
. بی پروا انجلی دواوری موتی ډک کړ
. همدلته یی لوبی پری شروع کړی
. زه ورپسی ورکیوتم شرم وو
. زر می مو تر ته راپورته کړه
. هری خواته یی حیران حیران کتل

خو ما ورته وويل:خان جدی ونیسه کنی خلک درپوری خاندی

. ریشتیا هم چی موټرونو کی یی خلک وکتل ټولو پری خندل

. تندی یی غونج کر

.سر یی ټیټ واچاوه

خو ما ورته وويل گوره زه خبر یم حُکه درته بی پروا انجلی

. وایم

.ته ریشتیا هم بی پروا یی

. خو داافغانستان دی دلته هرڅوک دبل چا په کارکی کار لری

. دلته هیڅوک هم نوبت نشی راوباسلی

. حُکه چی خلک ورپوری بیا خاندی او ټوکی ورپسی جوړوی

.نور سبا دشپی اته بجی نشروم په طمع شی

🌹🌹🌹!بی پروا-انجلی-ناول-دریمه-برخه#

🌹🌹🌹🌹"لیکوال:سیدادریس 🌹🌹🌹"سادات

لومړی یی لایک کوی بیا یی لولی چی ماته معلومه شی نارل

🌹🌹🌹.څومره ورونه لولي

🥲. دلته هیڅوک هم نوبت نشی راوباسلی

. حُکله چی خلک ورپوری بیا خاندی او توکی ورپسی جوړوی

🙄. موټر بیا خپل حرکت ته دوام ورکړ

🙄. ډیر ژر کابل ته داخل شو

. او خپل تم حای کی ودرید

😞. مازیگر وو

🙄. یو اطاق مو کرایه کړ

😞. سخت ستړی وم غوښتل می استراحت وکړم

. بی پروا انجلی هم همداسی ویده شو

. یو وخت مو چی سترکی پرانیستلی بیرون راووتلو

. مور فکر کاوه سحر دی خو چی ومو کتل ملا اذان وکړ

چانه می پښتنه وکړه چی دچشی ورځ ده ویل یی سی شنبه ده
نن.

. ریشتیا هم یوه ورځ مو پوره خوب کړی وو

. بی پروا انجلی هم راوینه شوه

. حان مو هدی ته ورساوه یو موټروان ولاړ وو

. سگرت یی لگولی وو

. خبره موور سره وکره

. روان شو

. يو وخت کی موټر کی هم ویده شوی وم

. چی ناگهانہ ډزی شوی

. ډډزو غرونه می لومړی حل لپاره واوریدل

. سخت وبیریدم

. غورونو کی می گوټی کینودی

دسرک یو خواته دملی اردو عسکر ولاړ وو ډزی یی کولی بلی
خواته طالبان و

. جگره خه په شدت کی روانه وه

. په موټر کی ناستو خلکو خپل سرونه ټیټ کری وو

. دموترونو اکثر بنیینی ماتی شوی

. بازی نفران په موټرونو کی هم ولگیدل

. زموږ موټر کی هم یو نفر ولگید

. بی پروا انجلی دلتہ بی پروا نه وه

. سر یی ټیټ کری و

. غورونو کی پی گوتی ایینی وی
. بیخی زیاته بیریدلی وه
. جنگ خه په گرمه کی و
. موټرو والا دافیصله وکړه چی زو که دلته ودریدو
. نو مور به یو هم ژوندی پاته نسو
. خو جنگ تر ډیره لری حایه شروع و
. یو حای کی پولیس ولاړ ول
. هیخ موټر پی هم مخکی نه پرینودل
ټول مسافرین پی له موټرونو څخه کییاسل ورته ویی ویل: دلته
کوم کلی کی تاسی ټول مسافرین اوس لپاره پت شی هر کله
. چی جگړه ارامه شوه
. بیا به ولاړ شی
. دغزنی خلک ډیر غیرتی خلک دی
. ټولو کورونو والا میلمانه وه خپلو کورونو ته وروبلل
. خو بیا هم نه حایده
M دشپی اته بجی وی
نور دخوب وخت وو

. انجلی می کور ته ولیرله
. زه په حجره کی پاته سوم
اول خو زه مخکی حای کی ناست وم خو وروسته مشرانو ته
حای نه وو
. زه مجبور سوم تر خو حای ورته پریردم
. زه له کوتی نه ووتم
. بیرته چی راغلم هیخ حای نه وو
. نوری کوتی او کورونه هم پک ول
. ولاړم جماعت ته
M هلته خه وو څوک نه وو
. خپل سادر می دسر لاندی کینود
. فکر کی ولاړم
چی میلمانه خو ز مور ننگر هار ته هم رازی والا که پی مور
. پښتنه هم کوو حال داچی خپلوان مو وی
. او داخلک پر دو ته میلستیا کوی
ما دحان سره دهمدی حای نه هوډ وکر
چی هیخکله به هم خپل میلمه پریردم چی بل حای ته لاړ شی

M ولی چی ماته معلومه شوه

.جومات کی سخت ماشی وو

اوس راته معلومه شوه چی خلک ولی جومات ته نه راتل دلته
.میاشی ډیر زیات وو

.او هغه غت غت ماشی وو

. شپی می دهماغی پخوانی سپورمی ریا ته سبا کړه

. خو د سخت درد نه ډکه

په سبا بی پروا نجلی راووته یو څه خلک تلل ویل یی چی مور
.وخت نشو تیرو لای باید لار شو

پولیسو ورته ډیر وویل خو ولاړل همداسی یو یو نفر تلو .مور
.هم غیرت وکړ روان شو

. په لاره کی دبی پروا انجلی په سترگو کی یو ډول خفگان وو

. البته دخپل پلار لپاره به خفه وه

. خو زه یی په درد پوه شوم

ورته ومی ویل:گوره بی پروا داژوند دی هر څه پکی رازی
. خدای تعالی به هر څه سم کړی ته به گوری انشالله

.په ژړا غیری ته راپریوته ویل یی

داهر څه به سم شی ساداته ایا داوطن به ددی وړ شی چی
زمور پشان مهاجر ورته بیا راستانه شی
ما ورته وویل: دنیا په امید خوړل کیری امید ساته هر څه به
خدای وکړي .

دهمدی خبری سره یو شپیلی پشان اواز پورته شو
ما هاخوا دیخوا وکتل .

هیڅ هم نه و

خو مور سره یو پوه سړی و

ویی ویل: پروت ټول سملاستل زه نشوم سملاستلی په مای یی یو
گلورین سوک راکړ .

ټول سملاستو

یو کړنگ شو

دوری پورته شوی -

توری لوخړی مو مخی ته پورته شوی

پوه سړی وویل: هلی تکره شی منډه کړی چی نور هاوانونه هم
رازی ریشتیا هم منډه مو کړه خو دوه منډه وروسته بیا
هماغسی دشپیلی اواز شو

هماغه سړی بیا وویل پروت
. ټول زما په شمول سملاستل
. هر کله چی لوخړی ورکی شوی بیا مو نو منډه واخیسته
. بی پروا خپل مرگ پخپله وکوت
. ډیر مایوسه شوله دخپل وطن نه
. ماچی وکتل گورم یو سړی و
. یوی کنډی ته غورخیدلی وو
M دپروت لپاره یی سم خای نه وو میندلی
. کنډی ته یی حان اچولی وو
. لاس یی مات وو نیم نه وو
ژړل یی ویل یی خدایه زما لاس بی لاسه ژوند خو ډیر گران
دی .
. اوف ډیره سخته صحنه وه
. ټولو خلکو منډی وهلی
. زه دی سړی پسی ورکیوتم
. دسمال می وشکاوه لاس می ورته وتړلو

ورته ومی ویل وروره خه چی وشول رازه چی زو تگ خو په
. پخو کوی

. سړی راپورته شو

. زموږ ملگری سره دبی پروا انجلی رانه پیر مخکی تللی وو

. موږ ورپسی وو

. دی سړی ته خدای همت ورکړ

. منډه کی تکره وو

. ما هم منډه تیزه کړه ترڅو ملگرو ته ورسیرم

خو داخلی بیا هوان وچت شو موږ دپوه سړی نه یاد کړی و

. چی پروت پروت مو وکړ خو هوان لری چیرته ولکید

. منډی ته مو بیا کش ورکړ

. زه خو خپلو ملگرو ته ورسیدم خو هغه لاس چی یی مات وو

. هغه سړی لگ خه وروسته پاتی وو

. یو خلی بیا هوان وچت شو

. ټولو پروت وکړ

. خو هغه لاس چی یی مات وو هغی ونکړ

. دی هوان داسړی اسمان ته پورته کړ

زما مخکی او دی حُمکی ته یی خالی دهغی غوبنی
. راو غور خیدی

داسی منظر زما پشان مجرد بی زره او نازولی انسان لپاره یی
. لیدل پیر گران دی

. پخپله گوته می خوله تینگه کره

. ددیر خفگان نه می دگوتی وینی وخبلی

. دژرا لپاره می نوری سلگی نه لرلی

. بیا مو منډه کره خو پدی ورخ مو ټوله منډه وو هله

. دمانسامی تیم کی دهاوان غبرونه ورک شول

دشپی په اته بجی مو یو داسی حای ته حان راو رساوه چی
. پولیس پکی ولاړ ول

. او دیکوایی خوک نه پرینول

. مور همدی حای نه مو تر کرایه کر

. مو تر وان روان شو

. ما ددوارو سترگو منخ په دوو گوتو سره نیولی وو

. سترگو نه می اوبنکی روانی وی

دهاغه سږی اواز می ذهن ته راته چی هر چاته به پی دسوال
په غږ اواز کاوه چی ای وروره زما کومک وکړی

. خو چی ورسره کومک نکاوه

. هغه خالی پخپل لاس خفه و

. خدای ورنه ټول ژوند واخیست

داوخت نو موټروان غوږونو کی گوشکیانی ایښی وی خه په
. شوق روان وو

. بی پروا انجلی زما دولو نه لاسونه تاو کړل

. ویل پی :ولی خفه پی ما ورته دخفگان علت وویلو ویل پی

. یاره پریرده پی تا خو خپل مسؤلیت ادا کړ

. نور به خدای تعالی ورته ژوند نه وو لیکلی

. ته ولی هڅی ځان ته پری درد ورولی

. خو زما لپاره سخته وه

. داغم می هیڅکله هم دذهن نه ونه ووت

. اوس هم ندی وتی

. موټروان پخپله لاره خه په موشن کی روان وو

. یو ځای کی ودریدو

. ويل يي دادى قندهار ته ورسيدلو
. په قندهار كى مو شپه راغله
قندهاريان هم خه دى ميلمه پالنه كى
. خو نه پوهيزم چى ولى خدايي دننگر هاريانو سره نه لگى
. گر چى ننگر هاريان دقندهاريانو ډير عزت كوى
خو په هر حال يو ملكرى پكى وو
. هغى سره مو شپه وكړه
. سبا سهر وختى ترى وخوځيدو تر خو ولاړ شو چمن ته
. دچمن په لاره اول سر كى پوليسو ودرولو
. موټر يي تالاشى كړ
. زه دروغ نه وايم حقيقت وايم
هر څوك چى هر رقم فكر كوى ودى كى هو په دى قيصه كى
. ددروغو په نوم هيڅ هم نشته ټول حقيقت دى
. پوليسو موټروان ډير پعذاب كړ
. پيسى يي ورځينى غوښتلى
اخړ كى ما ورته دوه سوه افغانى جيب كى كينودى پريښودو
يى

- . مخکی ولاړو گورو اسلامی جنده لکيدلی وه
- . دطالبانو پوسته وه
- . يو سپين مخی قاری صاحب موټر ته راوخوت
- . تکه سپينه پگړی یی دپختونولی او غیرت چغی وهلی
- . گیری یی داسلام دین په افتخار سره خلکوته معرفی کولو
- . ویل یی
- . اسلام علیکم ورحمة الله وبرکة
- . ما گیره خریلی وه
- . برگبرگ یی راته وکتل
- . ویل یی ته راتا سه
- . چی ورکیوتم
- . يو سو خوندور نصیحتونه یی راته دگیری باره کی وکړل
- . موربیخی دی خلکو ته په خه نظر نه کتل
- . خو دلته راته سمی فریښتی معلومی شوی
- M بیرته موټر ته وختم ویل یی لاره کی خو څه مشکل نه وو

ٲولو مسافرينو ورته وويل :مننه وروره خو غزني نه راديوخوا
. سخت جنگ شروع وو

. سخت يي وزپلو

قاري صاحب وويل: ورونو كه تاسي ته څه تكليف در رسيدلي
وي .

. زه بيننه غواړم

. او هغه هاوانونه چي دغزني په لاره كي لگيري

. هغه ستاسي حكومت والايي راولي

. تر څو زموږ ډله بد نامه كړي

. خو تاسي فكر مكوي انشالله موږ ډير ژر راتلونكي يو

. طالب جان له موټر څخه كيوت خدای پاماني يي وكړه

. او موټر روان شو

. ديو څه مزل څخه وروسته دچمن بارډر ته ورسيدو

. نور دسبا نشروم په تمه اوسي

بي پروا-انجلي-ناول-څلورمه برخه#

🌹🌹🌹🌹🌹 "لیکوال: سیدادریس" 🌹🌹🌹🌹🌹 "سادات

🌹 ترتیب کوونکی: دبنار ہلک

. دیو خہ مزل خخہ وروستہ دچمن بارپر تہ ورسیدو

. دچمن بارپر کی سختہ گنہ گونہ جوپہ وہ

! بس تکرہ ہغہ و چی یو صف کی حان حای کری

. مور ہم حانونہ پہ یو صف کی حای کرل

. دیو ساعت انتظار نہ وروستہ دبارپر اخری سر تہ ورسیدو

پولیس ولار ول گیرہ یی خریلی وہ او تور غت غت بریتونہ یی

. پریخی وو

!تور لباس یی اچولی و

. ڊیر بد اخلاقہ وو

زہ روان وم تللم راوی گرحولم؟

. ویل یی: بالا چیری زی

! مهاجر کارڈ دی راوخایہ

. ماسرہ مهاجر کارڈ نہ وو حان می پری کون کر

. راپسی راغی یوہ سپیرہ یی پہ دامخ ووہلم

. ویل یی :زما اواز نه اوری مهاجر کارډ دی راوخایه

ما ورته وویل:نشته

ویل یی نو بیا تگ هم نشته زی ولاړ شی خپل وران افغانستان
ته مو .

. بی پروا انجلی ته یی تیله ورکړه

. نور نو دز غملو نه وه

. دجیب نه می دپلار اوسپنیزه گوتمی راوباسله

. په گوته می کړه

. ما ویل چی هر څه کیری نن به دغه پولیس وهم

بی پروا راته وویل:ساداته تیر شه ورنه خو سخت می زړه
راډک وو

. ما دخدای نه همداسی وخت غوښته

. گریوان نه می ونیو

دسی دوه دری سوکه می نه وو وهلی چی وینی پری راماتی
شوی .

. گوتمی سوکه په چشی لگیدلی وه تیره شوی وه

. حُکخ یی سړی خوړ کړ

. تر خو چی پولیس خبریدل او رارسیدل
. ددی سری په بریتونو کی وینی بنکته روانی وی
. پولیس سره یو حای شول
. دامهال مورن داسی حای کی ولاړ وو چی اخوا افغانستان وو
. او مورن پاکستان ته اوږیدلی وو
. دافغانستان ملی اردو رامنډه کړه دوه ډلی شوی جنگ شروع
سو.
. سخت وهل ورسول وروسته جنگ تر ټوپکو ورسید
. مورن بیرته قندهار ته راستانه شو
. پوره دری ورخی جنگ وسو
. اخر کی دهیوادونو مشرانو تر منځ سوله شوی وه
. خو زه وس هم وایم هغه جنگ ما جوړ کړی وو
. څومره خلک چی قربانی شول زما دلاسه قربانی شول
. خو هغه بریتور هم بی گناه نه وو
. حکه چی پردی تور سری هخی اوبو ندی راوړی
. چی هر څوک دی ورته لاس واچوي

. اخر مور افغانان يو پخپل غيرت مو سر دپخوا نه تير دى
. په څلورمه ورځ بيا راروان شو
. ما دمخ نه سادر تاو كړ
. هر چا چى به شناختى كار د خوغت بى پروا به وروخود
. دهغى په شناختى كار دى مهاجر هم پريښودم
. شكر خه وو
. كوم مشكل راته پيدا نشو
. دپاكستان خاورى ته داخل شو
. يو څه مزل مو پياده وكړ
. وروسته يو ريل گاډى تلله صوات ته
. دهغى ټيكت مو واخيست
. ځكه زما ارمان وو چى په دى ريل گاډى كى هم چكر ووهم
. دامونو جوسونه مو هم واخيستل
. په لاره كى مو څښل
. يو چرگ سجي سره دچكنى اوږوږى مو هم اغبار كى تاو كړل
. بريانى وريجى مو هم راوخيستى

. په ریل گاډۍ کی یی ورته بنکلی ځایونه جوړ کوی وو
. دخوب ځای هم پکی وو
. تشناب هر ځای پکی وو
. مور نو کیناستو خوراک ته ریل گاډۍ روانه شوه
. سخت سرعت یی واخیست
. زما لومړی ځل وو چی پیخور ته راغلی وم
. ځکه می لومړی ځل لپاره ریل گاډی وکوت خو بی پروا ټول
. عمر پیخور کی تیر کړی وو
. خو ریل گاډۍ یی نه وه لیدلی
. هغه زما نه ډیره ورته حیرانه وه
. ریل گاډی اصلا داسی عجب مزل کوی
. لاره یی سرک نه وی
. په یو عجیب او غریبو کورونو تیره شوی وی
. کله کله خو پکی سیند هم رازي
موتیر روان وو غوښه به مویوه یو برخه کوله او وریجو سره
. به مو خورله
. دلاری په اوږدو کی داسی ځایونه راغلل

- . ویدیو گانو کی راخلي hd لکه هغه فلم چی یی
داسی غرونه وو چی تک شنه و
دغره دسر نه و اوری یوه داره کری وه تر اخره پوری
دیخی هوا او شنو بوتو داسی خوشبویی لگیدله
. چی دانسان زړه ته یی په پیر غم کی هم خوشحالی ورکوله
یخه هوا لگیدله
. دریل گادی همدلته لومړنی تمخای وو
دلته پوره پنخلس دقیقی وقفه وه
. ما او بی پروا انجلی راکیتلو
. یو تکه توره ویاله وه اوبه یی دومره پاکی وی
چی دویالی اخری تور خای او دونو رینی پکی خکاره
. معلومیدلی
. داخای تول لوند وو
. داسی معلومیده لکه وس وس چی پکی باران شوی وي
. وریخ هم خپل دقهر اوازونه په بی پروا انسانانو کول
. لری خای کی توری توری بنخی روانی وی

. سره منگی یی پر سر ایینی وو
. لگ وگر خیدو ډیر ژر پنځلی دقیقی پوره شوی
. بیرته ریل گاډی ته وختلو
. پوره یوه ورځ کی صوات ته ورسیدلو
. صوات نه دپیخور موټر کی کښیناستلو
. دیوڅه مزل څخه وروسته پیخور ته ورسیدلو
. پیخور هم ښکلی خای دی
. خو گڼه گڼه ډیره لري
. ځکه دسیل لپاره برابر ندی
خو مور سیل ته نه وو راغلی مور دبی پروا انجلی پلار پسی
. راغلي وو
. تر څو دهغی تداوي وکړو
. ډیر وخت شوی وو مور او پلار می نه لیدلی وو
. نه می یی اواز اوریدلی
. په کوچنی ځان می ډیری سختیانی ولیدلی
. والا جوړ شوی وو pCo نږدی یو

. پیسی یی پیری غوبنتی خو زنگ می پلار ته وواهه

. مور او پلار سره می خبری وکری

. خپل ددر د نه دپک سفر قیصه می ورته بیان کړه

. بی پروا انجلی هم راسره وه .

. ز مور په خای کی موبایل خالی زما پلار اخیستی وو نور هیچا

. سره هم نه وو

. دپلار سره می چی هر وخت خبری ختمی شوی

. موبایل می بند کړ

. شاخوانه چا په سر ووهم

m سترگی یی راته وتړلی

. زما سر وینی شو خوړی یی کړم بی هوشه نسوم

. خو یو څه درمل ورسره وو

. پوزی ته یی راته نږدی کړل

. پلار می ډاکټر وودا یی راته یو وخت راخودلی وو چی که کا

. درته مخی ته دبی هوشی درمل ونه ول

. ساه دی وتره بیخی یی تر هغی مه اخله چی تر خوی درمل نه

. وی لری کړی

. هو دبی هوبنی تمثیل وکره

. همداسی می وکری

. هغوی راته سر هم وترلو

روان وم دوی فکر کاوه چی زه بی هوبنه یم خو زه په هوش
کی وم

. ددوی ټولی خبری می اوریدلی

. د انتظار صیب نوم یی اخیستو

خو چی څومره پوه شوم دبی پروا انجلی لاس پکی وو

. دناول په باره کی راسره خپل نظرونه شریک کړی

. په نشر کولو کی یی راسره مرسته وکوی

بی پروا. انجلی ناول پنځمه برخه

"لیکوال: سیدادریس "سادات

ترتیب کونکی: دبنار هلک

. دسادات نور ناولونه تاسی کولای شی

چی کتابتون پیج نه واخلی او درسره یی ولولی صرف
🌹🌹🌹. سیدادریس "سادات" کتابتون کی ولیکی

🌹🌹🌹. او ناولونو نه یی خوند واخلی

🌑. دابر خه لږه وځنډیده لږ خه مشکل وو بیننه غواړم

😞. ددوی ټولی خبری می اوریدلی

😞. د انتظار صیب نوم یی اخیستو

😞. خو چی څومره پوه شوم دبی پروا انجلی لاس پکی وو

😞. په ترلو سترگو یی یوځای ته بوتلم

😞. ما دهغوی ټولی خبری واوریدی

😞. یو وخت یی راته سترگی خلاصی کری

. داسی یو ځای ته یی راوستی وم

. چی تکه توره تیاره وه

. دلته یی بند کړم

. خالی یو وړوکی سوری یی درلود سپور می پکی بنکاریدله

. نور هیڅ هم نه بنکاریدل سترگو می تور وخور

. بی خوده شوم

. یو وخت راپاسیدم گورم دوه نفر نور هم راسره وو
. هغوی بیخی خراب وو
. یوه ورځ می دلته تیره کړی وه
. سخت وړی وم
. زه نه پوهیدم
. چی څه وکړم
. دتیختی هیڅ لاره می نه لیدله
. خو نا هیلې هم نه وم
فکر می کاوه چی بی پروا انجلی امکان لری زړه راباندی
. وخوروی او راشی
. په دوهمه ورځ یو څو تنه راغلل
. تور پوزکونه یی وهلی وو
. زه یی دهتکړیو سره روان کړم
. چی دزدان نه راووتم
. یو لوړه پوری وه
. زه یی پری پاس راوخیجولم

. داخای یو گراج وو ټولی پکی قیمتی موټری ولاری وی

. داگراچ هم تاکاوی وه

. مطلب دی خای کی دوه تاکاویانی جوړی شوی وی

. هیچا هم پری شک نه سو کولای

. دگراچ نه یی لیفت کی ودرولم

. همداسی په دی مارکیت کی یی تر اخری منزله ورسولم

. اخری منزل کی نه کور وو او نه کوټه خالی یو میدان وو

ټولو کسانو پوزکونه وهلی وو صرف یو نفر پوزک نه وو

. وهلی

. فکر کووم هماغه یی مشر وو

. ریشتیا هم هماغه یی مشر وو

راته کړه یی ستا ذهن کی به ډیری پښتنی گړخی رازه چی وس

. درته ټولی خواب کړم

. لومړی زه انتظار یم

. او هغه او هغه روبینه ده

. چی ومی کتل بی پروا انجلی یی ترلی وه او بی هوښه شوی وه

. ډیر زیات حیران سوم

. دی خو زه دوکه کرم دایی ولی ترلی ده
. خو انتظار نور سوچ ته پرینبندم
. ویل یی مور خبر وو چی ستا پلار خومره پیسه لری
. حُکه مو ددی جینی پلار ونیوتر خو تاپسی درشی
. او تار اولی
دادی ته زمور په لاس کی یی وس به داجینی هم مور ډیره ژر
. ازاده کرو
داکار ددی انجلی نه بغیر بل چا نشو کولای حُکه مو په دی
وکر
. بی پروا انجلی یی سره دپلار موتر کی واچول
. چیرته لری به یی غورخولی وی
. زه تر ډیره بریده پوه شوم
نو حُکه می ورته وویل: چی وس نو ژر ژر زما دپلار نه پیسی
واخلی ما آزاد کری
. ویل یی سمه ده زه خوشحاله وم
. ما ویل بیرته به خپل وطن ته لار شم
. خپل ژوند به شروع کرم

انتظار می پلار ته زما مخکی زنگ وو هلو ورته یی
وویل: زوی دی پیخور کی زما لاس کی دی پنخوس زره دالر
. راولیگه چی درته خوشی یی کرم

پلار می ورته په همدی ورخ پیسی راولیگی او دچا په لاس
. چی یی پیسی راولیگی همگی ته یی زه ورکرم

. زه یی په پینو روان کرم

خنگل وو ویل یی دخنجل نه هاخوا ته سرک دی هلته به راته
. موتر ولاړ وی

. موتر کی چی کبنیناستم

. موبایل می ددریور نه واخیست

پلار سره می خبری وکری ویل یی: ته راشه افغانستان ته
. یاسین سره به زه پوه شم

. یاسین اکا دبی پروا انجلی پلار وو

. ما ورته وویل نه دادا یاسین اکا ریشتیا هم مریض دی

. وس نو باید دهغه درملنه وکرم

خو پلار می راسره ونه منله ویل یی خان افغانستان ته
. راورسوه

. په دی موتر کی یی تر پاک افغان بسونو پوری ورسولم

پاک افغان بس کی بی راتہ 33م ٹیکت راکر

. خپلی چوکی ته می حان ورساوه

. دکر کی خواته کیناستم

. زما دسنگ چوکی خالی وه

. فکر می وکر

. کاش بی پروا راسره دی چوکی کی اوس ناسته وای

. داوخت یو انجلی راغله دخنک په چوکی کی کنبیناستله

. زما عادت دی که خوک می مر هم کی انجلی ته نه گورم

. تر اخره می ورونه کتل

په لاره کی یو هوٹل راغی دشیشی نه می پیسی ورکری کباب

. پی راور

. اخبار کی پی تاو کری وو یوه پوپی هم ورسره وه

. نیمایی لیمو پی په سر ایخی وو

. تروه مساله پی پری اچولی وه

. ددنیا دانی پکی دورایه معلومیدی

. سخت وری وم چکنی پلاستیک می خلاص کر

. په خوراک چی می شروع وکړه
. دسنگ انجلی زما دمخ نوری نیمه کړه
. حیران می وروکتل مخ ته یی پرونی نیولی وو
. دکباب یوه څنډه یی په ډوډی کی پورته کړه
. زه هم لگیا شوم کباب می وخور
. ما ویل خیر دی انجلی به هم وږی وی مشکل نشته
. دپاکستان نه چی روان وم
یوه یوه سیمه چی به تیریده بی پروا انجلی پسی می زړه
. خوړیده
. اخر می سترگو کی اوبنکی راغلی
. دڅنگ انجلی پرونی وچت کړ زما اوبنکی یی پاکی کړی
بله برخه درته انشالله ډیر ژر نشر ووم په طمع اوسی مننه
🌹🌹 بی پروا-انجلی-ناول-شپږمه-برخه-#
🌹🌹🌹 "لیکوال: سیدادریس" سادات
😍 ترتیب کوونک: دخار هلک
😘 ویی لولی او خوندورنه واخلی

٢٤. ضرور يي لايڪ ڪري او نشرول مو يي هير نشي

. اخر مي سترگو ڪي اوبنڪي راغلي

. دڻنگ انجلي پروني وچت ڪر زما اوبنڪي يي پاڪي ڪري

N پروني يي زما سترگو ڪي پاتي شو

. چي ومي ڪتل بي پروا انجلي وه

. غيري ته راپريوته او خه يي وڙرل

. مانو خه نشو ويلي خو باور مي هم پري نشو ڪولاي

. خو حيران دي ته وم

. چي دا ڻنگه يو موٽر ڪي برابر شو

. پڻتنه مي ور ڇيني وڪره چي داڻنگه يو موٽر ڪي برابر شو

ويل يي : ما دهغه ڇاي نه ته تعقيب ڪري چي ته يي راخوشي
ڪري .

. زه خبره وم چي تا به ضرور راخوشي ڪوي

ته يي سرڪ ته وباسلي سرڪ ڪي موٽر ڪي ڪنڀيناستي تاسي
. چي روان شوي همدى وخت ڪي يو بل موٽر راغلي

. زه هغي ته ورپورته سوم

. ته يي دلته راوستي اوزه درپسي دلته راغلم
ما ورته وويل:وس نو ريشتيا ريشتيا راته ووايه چي ولي دي
. زه انتظار ته په لاس ورکړم
. ويل يي پلار يي راته نيولي وو
M خانو تا دخپل پلار قيمت زما په پلار ورکولو ها
. ويل يي:نا ته يي غوښتي کنه پلار يي راته وژلو
. ورته ومي ويل وس نو ته بيرته ولي افغانستان ته راسره زي
راته کړه يي مکتب مي ختم شو پاکستان کي کالج په ډيرو پيسو
ويل کيږي او ماسره دومره پيسي نشته زکه غواړم افغانستان
. کي درس ووايم
خاسمه ده موټر کي همداسي ويده شوي وم-
يو وخت کي بي پروا انجلي راويخ کړم
ويل يي:پاسه پاسه مخابراتو چوک ته راورسيډو.دخپل وطن په
. بيا ليدو باندې مي سترگي روني سولي
لکه يو مسافر چي ديو څه وخت وروسته خپله مور وويني ماهم
همداسي خپله خاوره وکتله-
ريشتيا هم چي خپل وطن خپل وطن وي

په خارج کی ډیر خوندور ځایونه شته دهیچا زړه هم پکی نه
تنگیری .

حتی تر دی چی طبیعی ځایونه یی هم دمصنوعیت په ډول جوړ
M کړی دی

په غرونو کی یی مصنوعی لری جوړی کړی خلک ورته لیفت
کی زی او رازی .

. خو چی داکلیمه ورسره نه وي

.چی دامی خپل دی

. نو هیڅ خوند نلري

خپلولی یوه بیله رشته ده افغانستان یو ډاگ نه چی مورن څومره
خوند اخلو دبل وطن غټو غټو پارکونو نه دومره خوند نشو
اخیستلای ځکه چی هغه پردی دي

. که چیرته مورن دوطن نه بهر ووزو بیا مورن ته پته لگی

.که کوم خپلوان مو مسافر وي پښتنه ورنه وکړی

.هغه به هم ددی وطن دیو تش ډاگ دکتلوارمان لري

په تالاشی چوک کی می دمور او پلار لپاره یو من منی
راواخیست

زمورن دکورنی دا عادت وو هر غری چی به دلری خای نه
راتللو خان سره به بی ضرور خه فروت راورل
ریکشه مو و نیوله دلاری په اوږدو کی دریکشه وان ریکشه
خرابه شوه زمورن کور نږدی وو خکه پیاده وروان شو
منی می لاس کی نیولی وی خو دومره خپل وطن ته خوشحاله
وم .

. چی دمنو وزن می هیخ نه محسوسولو
یو وخت رانه بی پروا منی کش کری یوه تری راباسله تر خو
. بی و خوری
په همدی وخت کی دمنو پلاستیک سوری شو ټولی منی هاخوا
. دیکخوا ته گدی وږی ولاری
خه خو په ویاله کی ولویدلی زه حق حیران شوم چی وس خه
وکړم. بی پروا وویل: هله زر شه چی راتولی بی کړو ټولی منی
. بی پروا خپل پلو کی واچولی

!... راتلونکی برخه ډیر ژر

[8/15, 09:03] Sadat:

بی پروا-انجلی-ناول-اوومه-برخه#

🌹🌹 "ليکوال: سيدادريس" 🌹🌹 "سادات

🌹🌹 ترتيب کونکی: دخار هلک

وس ڇه وکرم. بي پروا وويل: هله زر شه چي راتولي بي ڪرو
. تولى مني بي پروا خپلو پلو کي واچولي

. ڪورته راغلو

. زما هم مڪتب نوي نوي ختم شوي وو

. ڪانڪور ته مي زره وو چي دڪانڪور امتحان ورڪرم

. ما او بي پروا انجلي دوارو ڪانڪور ته امتحان ورڪر

. خوزه په پڪتيا کي پڻتو ادبياتو ته ڪامياب شوم

. او بي پروا ننگرهار کي

. والا پڪتيا کي مسافري ڊيره سخته وه خو شروع مي ڪرله

. پوره پنڇه مياشتي مي پڪتيا کي دادبیتو پوهنڻي ووايه

. دهغي نه وروسته پلار مي يوه قوي واسطه پيداڪره

. او ننگرهار ته بي راتبدیل ڪرم

. خودي ڪار هم يوه مياشت وخت نيوه

مطلب یی داوه چی یوه میاشت نور به هم بی پروا انجلی
نگورم.

. دایوه میاشت راباندی ډیره اوږده شوه

. ډیر یوازی وم

نه می هم کوم ملگری لرلو دلته او نه هم کوم خپلوان دمکتب
ملگری خو رانه ننگرهار کی پاتی شوی و

. دشیپی تر ناوخته به داور لمبو ته ناست وم

. بی پروا به می ذهن ته راتله

. ریشتیا هم سخت خفه وم

یوه ورځ راته استاذ ددرس باره کی وویل: چی ولی یی نه
یادوی .

. لگ څه یی ورتلم بیا بی خوده شوی وم

خو پس له شپږو میاشتو خپل کور ته راغلم فکر می کاوه بی
. پروا به هم کور کی وي

. وبه یی گورم په دیدن به یی تازه شم

خو چی دیپلار نه می پوښتنه وکړه ویل یی دلته خو داوړی
. چوتیانی دی .

. او دیاسین اکا لور تلی پاکستان ته سخت خفه شوم
. خو صبر می نشو کولای دکور خخه راووتلم
. ننگرهار کی دنارنج باغ نه شاته یوه تپه ده هغی ته وختلم
. ټول ننگرهار تری خکاریدو
دمکتب ملگرو او همصنفيانو ته می زنگ ووا هه دخپل راتگ
می ورته وویل: ډیر خوشحاله شول ویل یی مور درخو ته
. هماغه تپه کی پاتی شه
یوه شفا می دلاندي دوکان نه حانته راوخیسته سره دلگ خه
. بیسکتو
. دتپی پر سر ورته کښیناستم
. لکه شیبه وروسته می ملگری راغلل
. ټولو سره می روغبڼ وکړ
. ویل یی یاره ساداته ته چی نه وی بیخی ژوند خوند نه راکاوه
خه دی چی ته راغلی چکری به لکه دپخوا پشان وهو میلی به
. کوو
زما رویه یو خه بدله شوی وه خو دملگرو سره می په ورین
تندی خبری وکړي

لکه دپخوا پشان مو مزاق سره وکړ .
پدی ورځ لگ خوشحاله سوم .
حکله چی پکتیا خو ماته ددو زخ نه کم نه وو .
هیڅوک می هم پکی نه پیژندل .
دچا سره مو زړه دخلاسه گپ نشو الوزولای .
خو دلته خه وو یاران می وو .
نن ورځ تیره شوه شپه می خه بی غمه خوب وکړ .
خو سهار وختی برقونه تللی وو .
راپاسیدم جانراتور می ولگاوه خوب نه راته .
دسهار اذان لانه وو شوی .
اودس می وکړ .
تر څو تهجد وکړم دوه رکعت تهجد می وکړل او خدای نه می .
دعا وغوښتله دمور اوپلار بی اجازی روان شوم .
پاکستان ته خو داخل می چل زده کړی و- .
ارتیا نه وه چی دسپین بولدگ په لاره تللای وای .
حکله چی دتورخم په لاره هر چا پیسی اخیستی ما هم پوره .
دري زره کلداری ورکړی او هاخوا یی وارولم .

. ها خواته می موتر سپیشل کرایه کر
. سیده ولارم جمیل پسی روغبني مو سره وکر
ویل یی چی بیا سنگه راغلی بیا غواری چی انتظار دی ونیسی
. اوکه دیلار سره دیپسی پیری شوی دی
تولو ملگرو یی و خندل ما ورته وویل جمیل کاکا دیاسین کاکا
. کور راته راوخایه هغی پسی راغلی یم
. خوله یی زما غور ته رانزدی کره
په قلا ره یی وویل: ولی وژنی یی خه
ما ورته وویل نه کاکا خدای دی نکری زما ورسره لگ خه
. شخصی کار وو
. خپل یو نفر یی ماسره کر
. سیده یی دیاسین اکا دکور مخی ته ودرولم
. زره می دربیده
. خو بله چاره می نه درلوده
. حُکه چی وس دومره راغلی وم
. زره نازره می دروازه ورتک تک کره
. دمخی سره می بی پروا انجلی مخی ته ودریده

حیران حیران یی راته کتل

دسترگو نه یی معلومیدل چی خه ډیر یی ژړلی دي

. او بی خوبی هم پری تیره سوی وه

زما په کتو یی دخوند موسکا وکړه او ډیر وخت خخه وروسته

. می غیری ته راغله

دواړو سره خه وژړل خو دجمیل کاکا نفر وویل: چی دا

پښتونستان دی تاسی رازی چی دننه ولاړ شو

. هخی نه کومه لانجه راته جوړه نشي

. دننه ولاړو

. دبی پروا انجلی پلار رک روغ وو

M پخپل خای ناست وو

. خوان سړی و

. هخی داننتظار په بنگله کی سپین گیری راته معلوم سوی وو

. یوه شیبه ورسره کښیناستم خان چی می ورته معرفي کړ

. ډیر زیات خوشحاله سو

مانه یی بښنه و غوښته

. ویل یی چی ددی انجلی په سر زه ستاسی نه بښنه غواړم

ريشتيا هم چي تاسي ته يي لويه دوکه درکري وه

داوخت بي پروا انجلي کوټي ته راننوته پتنوس کي يي چای
چوش دري گيلاسونه او څه بادام نښود کشمش او پلي راوړي
. وو .

. چای مو څه په خوند خوند وڅښه

. دبی پروا انجلي دپلار سره می خدای پاماني وکړه

خو په ورقه کي می يو څه وليکل او په خپل ځانگړي هنر می
. يي دپلار نه پټ ورته ورقه ورکړه

ورقي خطي لوستي و اومازيگر 4 بجي فکس راته صدر روډ
. کي ولاړه وه

. زه هم هلته ورته ديو موټر سره ور غلم

. راوچته می کړه

. لاړو دمري په طرف چکر ته خکلي چکر مو وواهه

. دغرونو په زانگو گانو کي کښيناستو

بس فکر می کاوه چي په ژوند کي دی نور هيڅ هم راسره نه
. وي خالی چي راسره بی پروا انجلي وي

. کافی ده

. همدارنگه خکلو سندونو ته ولاړو
. ماته لامبو ياده نه وه خو بي پروا پکي خه ډير ولا مبل
. دهغي حاي نه لاړو دپاکستان کليوالی سيمو ته
. تازه هوا مو تنفس کړه
. خو هر کله چي کليوالی سيمو ته ورسيدو نو دشپي اته بجی وی
. داشپه مو ټوله په چکر تيره کړه
. دپاکستان تر ټولو خه کار دادی چي هلته خلک دشپي گرحی
. دورحی هيڅوک هم چکر ته نزی
. دوکانداران هم دشپي دوکانونه خلاصوی
. دسهار څلور بجی می بی پروا خپل کور ته ورسوله
. جميل اکا ته می دبی پروا خبره وکړه
. هغي راسره ومنله
. راسره ولاړه زه دحجری نه بهر ورته کښيناستم هغوی حجری
ته ورغلل داوخت می یو دم پلار زنگ راووهه زنگ می یی
. وچت کړ
. سخت یی بیابه کړم

. ويل يي چي بي غير ته ته به وس دياسين دلور سره واده كوي

. ايا هغه ستا دشان سره برابره ده

. ما ورته وويل: لالا مينه مينه وي

. زه دلته په بي پروا انجلي پسي راغلي يم

. كه مرم هم بيرته نه درزم

. نوري كنځلي يي هم راته وكړي قسم يي راته وخور چي

. داجيني دي رانه ونكړه

. موبایل يي بند كړ

. يوه شيبه وروسته جميل اكا راغي ما ورته وويل كاكا څه وشول

. ويل يي: ياره ته دخپل پلار سره مشوره نكوي او پخپل سر كار

. كوي

. دا خبره يي وكړه او نور ولاړه زه سخت حيران سوم

. چي داوس چشي وشو

. او زه به څه كووم

..خپل پلار راته خدای دشمن جوړ كړ

. مانور هيڅوك هم نه پيژندل ولاړم پيخور ددياني اخیستونكو

. ځای کی دیو څو منتو لپاره دمی ته کښیناستم

پيښي مي هم په ختميدو وي په دي هم خبر وم چي پلار نوري
نه راليري بايد خپله خان ته څه غم وخورم
. موټر هم دجميل كاكا وو هغه يي هم رانه ويوړ
يو څه وخت لپاره همدلته ناست وم
. يو موټر راغي دټولو كاركوونكو ومخي ته ودريد
هر يوه ته به يي كتل اخر يي چي زه وكتلم راته ويل يي كه كار
. غواړي راپورته شه ځوانه
داشخص زنانه وو
زه ورسره زړه نازړه وختم
. ځكه چي كار خو مي غوښتو
. روان يي كړم داسي دري ساعته مزل يي راباندي وكړ
خپل كور يي چي راورسيد ماته يي بلنه راكړه
. ورسره كورته يي ورننوتم
خوندوره ډوډي مو وخوره په داسي كوچ ورسره ناست وم چي
. مالا تراوسه افغانستان كي ندي ليدلي
دي انجلي خپل مخامخ ته كښينولي وم
زما ورته فكر وو

سترگی یی په ما کی بنښی کری وی

. په زیر زیر یی راته کتل

هر کله چی مو ډوډی وخوره ویل یی دوه کارونه دی کوم چی
دی خوځ شو

. نور سبا نشرووم راتلونکی برخه په ضیمواری دلچسپه ده

🌹🌹🌹 ضرور یی ولولی

[8/15, 09:03] Sadat:

🌹🌹🌹 بی پروا-انجلی-ناول-اتمہ-برخه#

🌹🌹🌹🌹 "لیکوال: سیدادریس" سادات

🌹🌹 ترتیب کوونکی: دشار هلک

🌹🌹 داوومی برخی اخری لفظونه

🌹 سترگی یی په ما کی بنښی کری وی

😬 . په زیر زیر یی راته کتل

هر کله چی مو ډوډی وخوره ویل یی دوه کارونه دی کوم چی
دی خوځ شو 😬

اتمہ برخه

🙄 . هماغه وکړه ماورته وويل کوم کوم

ويل يې اول زما کور کی اشپزیده او دوهم داخطری کار دی
خو پیسی پکی شته ما ورته وويل څه کار دی ويل يې

😬 . باید قاچاق تر کراچی ورسوی

. خو دپولیسو کار دی خپل دی

انسان ډیر حریت دی ما غوښتل ترڅو پیسی پیداکړم هیچا ته
. هم اختاج نشم

. ځکه می ورسره همدا ومنله یو تک تور گودام ته یې بوتلم

. یو سړی سره یې مخامخ کړم

ويل يې داسړی باز نومیری او ته به ددی سړی مال تر کراچی
پوری رسوي

او هر کله چی ورسید هلته به تاته پوره پنځه لکه ډالره درکول
. کیزی

. نور دی بیا خپل کار چی مور سره کار کوی او کنه

ما ورسره ومنله یوه جمعه می ورسره تیره کړله اخر په تنگ
شوم پوښتنه می ورنه وکړه چی داڅنگه چل دی څه وخت به
. مال کراچی ته وړو

ويل يى خير يادوه انشالله سبا ته دبهر نه نفر رازى او هغوى ته
. به يى تسليم كړى

. ما ورسره ومنله سبا ته ريشتيا هم ټيلر دموادو نه ډك وو
خو هغه لومړى انجلى چى ما كتلى وه هغه هم راسره مخكى
. سبت كى خفه ناسته وه

. پوښتنه مى ورنه وكړه چى ولى خفه يى

. ويل هيڅ خبره نشته زر كوه پخير چى خو

. دلارى په اوږدو كى مى دانجلى سره مجلس شروع كړ

په قلاړه قلاړه دټيلر اشترينگ سره هم اموخته كيدم

. انجلى نه مى دنوم پوښتنه وكړه ويل يى زما نوم سپورمى دى

. او تاته يو دردوونكى خبر لرم ما ويل څه

. ويل يى زما اوستا دژوند اخيرى شيبى دي

. داقاچاق چى هرچا وړى ژوندى ندى رسيدلى

. هتما هغه نفر پوليسو وژلى دى

. ههههههه ورته مى خه ډير وخنډل ويل يى ته نو ولى خاندى

. ورته ومى ويل: زه پخپل ځان باور لرم انشالله

. الله تعالى زما سره دى

. اومور می هم په دعاو کی یاد ساتی
. ته گوره انشالله چی څنگه دی روغه رمتیه رار سوم
. په همدی وخت کی مخکی دپولیسو چک پواینټ راغی
سپورمی راته اشاره وکړله چی څه وکو ما ورته وویل ته بی
غمه شه
. هر کله چی ورنزدی شوم
ویل یی موټر تالاشی کوو ورته ومی ویل سمه ده صبر زه
. موټر گولوم درکیوزم
. موټر می اخیری گیر ته کړ خپه می ورکړه
. ټیلر نه می نو توپی جوړه کړه
هاخوا دیخوا ډیری موټری ولگیدلی خو پولیس راپسی وو شاته
. اومور. موټر ته سپید ورکړی و
. په یو څو موټرو خو وروهم ختم
. ځکه چی وس نو زما دمرگ او ژوند مساله وه
. هری خوانه به پولیس راوتل
مخی ته ډک بازار راغی

سپور می راته وویل باید نور مرگ ونشی حان باید ورته تسلیم
کرو .

په سوک می په دا خوله وو هله خوله پی وینی شوله
سخته غوصه ور غله اشترنگ پی راکور کر .

. په یو دوکان ور غلو .

. ددوکان دیوالونه ونریدله شاته پی خه ووډاک وو .

ما همداسی حای غوښته پولیس راپسی تر ډیر حده پوری تری
وتختیدم .

. اخر پولیس ډیر شاته پاتی شول .

. زه تر یو غټ بازار پوری ورسیدم .

. چی گورم په دیوال زما دتیلر عکسونه نښتی دی .

. لاندی چی می وکتل شکر خه ووتیلر پلیت نه درلود .

. په منډه مو ددی بازارگی نه حان وباسلو .

کراچی ته نږدی یوه سیمه وه چی دلته هم پولیسو چک پواینټ
جوړ کړی و او خالی ما پسی گر حیدل زه خامی ته کیوتم . یو
. پښتون می پیدا کړ .

دجمیل کاکا ملگری وو هغی سره په دفتر کی یی و

زه یی وپیژندمه خه وو په خه وخت کی راته خه سړی په لاس
راغی .

. خپله ټوله قیصه می ورته وکړه

ویل یی رازه زمور کور کی دتیلر ودرولو خای شته هلته یی
. ودروه . موټر مو هلته ودر او ه سپور می کور ته ننوته

زه برون دقسیم سره کښیناستم قسیم خه میلمه پاله او نر او
. پښتون سړی وو

ماورته دبی پروا انجلی خبره راوخیسته چی بی پروا دوی کور
ته چی تاسی ورغلی پلار یی خه وویل ;ویل یی پلار یی ومنله
. خو ستا پلار ددی خبری نه چا خبر کړی وو

. هغی زنگ جمیل لالا ته راووا هه

. او داهر خه یی کینسل کړل

. سخت ستړی وم

. ذهنی بوج راباندی بیخی زیات و

.قلاری دقسیم په حجره کی بیده سوم

. خو ډیر وخت نه دشپی یو بجه یی له خوبه راویخ کړم

ويل يى اوس پهره داران بدليزي تاسى كولاي شى چى په يو
. چل خان وباسى

زه او سپورمى كښيناستو پداسى حال كى چى خه دخوبه هم وم
. سترگى مى موبنلى

M موټر مى چالان كړ

پوليس چى بدليدل همدى وخت كى زه ور غلم اوله كى خو ماته
. دچا خيال نه وو

. خو دوه كسان يى بيا هم ودرلى وو

M زه يى راوگرځولم دقسيم نه مى تياره توفنگچه اخيستي وه
همدلته مى خاى پر خاى كړل .

. توفنگچى ته مى دغږ ور كوونكى اچولى وو

. ځكه هيڅوك هم پرى پوه نشول خه په ارام تير سو

. كراچى ته مى روغ مال ورساوه

سپورمى راته چكچكى وو هلى په تيلر كى يى خوله رانږدى
. كره لگ څه خوند مو واخيست

. نور سباشيپى نشروم په طمع شى

[8/15, 09:03] Sadat:

بی پروا۔ انجلی۔ ناول۔ نہمہ۔ برخہ #

"لیکوال: سیدادریس" سادات

ترتیب کوونکی: دبنار ہلک

کو منتونہ وکری پیج خطر کی دی دوستانو۔

لگ خہ خوند مو واخست

ہمدی وخت کی زنگ راغی چی ومی کتل باز وو

ویل یی سنگہ شو پخیر ما ورتہ وویل: مال پہ کراچی کی
ٹاکلی حای کی دسیندپہ غارہ دی نفر راولیکہ چی ورتہ یی
وسپارم

سپورمی ددیر خہ کولو غوبنتنہ کولہ خو ماتہ حیا راتلہ حکہ
یو ساعت مو خاموشی کی تیر کر

دیو ساعت نہ وروستہ بہرنیان راور سیدل تیلر یی پہ کرین
بانڈی وچت کر

سپورمی تہ یی دباز پیسی ورکری

اوماتہ یی خپلی پیسی راگری یوہ توپی ہم ورسره وہ تر خو
مور ورسوی

. ما او سپور می توپی کی کببناستلو
او په ډیر لږ وخت کی مو دباز تر خایه خان راور ساوه
. سپور می می همدلته پرینوده
. بی پروا انجلی ته می زنگ ووهلو نمبر یی وچت نکړ
. ما اسلام اباد کی خائنه یوه لوکسه کمره و نیوله
. هملته می ژوند شروع کړ
غوبنتل می خپلی پیسی پکار واچووم
خو څه چل نه وو ر معلوم خو داوخت سپور می زنگ ر اووا هه
. ویل یی که غواری پیسی دی پکار واچوی او یو څه پری وگتی
. زما کور ته راشه
زه به درته یو څو چلونه وخایم
پوهیدم چی دا انجلی څه غواری خو څه می کری وای باید
دخپلو پیسو دخه مصرفولو لپاره ورنه مرسته و غوړم
هر کله چی ور غلم دکور دروازه یی تیاره خلاصه پاتی کور
کی یی څوک نه بنکاریدل لگ څه ورته تم سوم
دچای جوش او گیلسونو سره داشیزخانی څخه راووته

. چای پی کری وو غوبنتل پی چی ویی څښی

. ورسره کښیناستم لگ څه چای مو وڅښه

بیا می ورته وویل: خا تا څه مشوره راکوله دکاروبارویل پی
گوره افغانستان کی پیر داسی دکاروبار چانسونه شته چی دلته:
. پاکستان کی هغه رقم چانسونه نشته

ته باید افغانستان کی په داسی کمپنیانو کار وکری چی هلته نه
وی .

. دکریم پشان درکشو یو سیستم چور که

پیخور کی دکریم په نوم موتری گرځی انلاین مسیج چی کریم
په نوم اپلیکشن ته وکی دوه دقیقو کی به دی مخی ته موټر
. ولاړ وی

او چی تر ټاکلی ځایه دی ورسوی سرچ کوی پی چی
. هرڅومره پیسی پی سرچ کی ولیکلی هغومره به ورکوی

. ماته پی وویل چی ته داکار افغانستان کی شروع که

. او که دانشی کولای کار خانی جوړ کړه

. فارمونه جوړ کړه

. ما پی ټولی خبری واوریدلی نور راووتم

. بیرون می چی لوحه وکتله زما تصویر پری لگیدلی وو

. دبنار کومی کیمری راخه اخیستی وو

. زما دشوت امری ورکری وو

. ویل پی چی دانفر مو چیرته وکوت دمخی سره پی وولی

. ډیر فکر می وکر چی خه وکریم -

. یو پتو می حان نه تاو کری وو

. تر خو خوک می ونه پیژنی

.. دا وخت می یو مفکوره ذهن ته راغله

انتظار

انتظار می ذهن ته راغی هغه هخی هم یو ترهگر وو امکان

. لری هغه راته پنا راگری

. پلار چی می خومره پیسی ورکری وی دهغی ډبل به ورکرم

داژوندون دی یو وخت سړی دخپل حان دراخوشی کولو لپاره

. په لکهاو روپی ورکوی خو یو وخت غواړی چی بندی شی

زه هم همداسی خو زړه نازړه می داننتظار تر بنگلی حان

. ورساوه

. لیفت کی کیناستم

. اخیری منزل ته وروختم

. خو انتظار دلتہ نہ وو
. ڀیر می وکوت خو په دی بنگله کی می پیدا نکر
. ددی منزل نہ لاندی یی یوه ورقہ پر دیوال تک وھلی وہ
. خدازده چی دڅہ لپاره به یی تک وھلی وہ
. لیکلی یی وو پری خامار په صدر کی دی
. او ادرس یی پاس دی
. پاس په منڊہ وختم
. ټول ځایونہ می تالاشی کرل
. ہیڅ می ہم پیدا نکرل
. چی راوتلم
. په دروازہ یی لیکلی وو
. زرین مارکیت
. پوه شوم چی صدر کی زرین مارکیت کی دی
. موټر کی کبیناستم خو خپل مخ می نشو ورخودی
. مخکی په لاره کی دپولیسو چک پوائنټ و

پوليس راوختل ٿولو ته ٻي وڪتل ماته ٻي وويل:دمخ نه دي
. سادر لري ڪره

. ماورته وويل صيب مريض يم

. نشم ڪولاي

. دتوفنگچي لت ٻي راته ڪش ڪر

. ويل ٻي:ڪه مخ دي ٻنڪاره نڪر نو لاري

ريشتيا هم چي مرگ مي سر ته ودريد زه ساده هلك او دومره

. سختياني خو بس خدای راباندي راوستي وه

. مخ مي وربنڪاره ڪر

. نور سبا نشروم

. ڪمينٽونه وڪري پيج خطر ڪي دي دوستانو

[8/15, 09:03] Sadat:

👉👉 بي پروا-انجلي-ناول-لسمه-برخه#

👉👉 "ليڪوال:سيدادريس" سادات

👉👉 . ترتيب ڪونڪي دٻنار هلك

هرخوڪ چي ٻي لولي اول ٻي لايڪ ڪري ڪه چي معلومه

. شي زما ناول ڄومره نفر لولي

ریشتیا هم چی مرگ می سر ته ودرید زه ساده هلک او دومره
. سختیانی خو بس خدای راباندی راوستی وه

. مخ می وربنکاره کر

. حان سره می اول نه پریکړه کری وه که چیرته یی ډز کولو

. حان به په شیشه و غورخوم نور به تختم

. مخ می وربنکاره کر

M خو خدای راباندی روند کر

. نه پوهیرم نوی وو که سنگه بیخی یی ونه پیژندلم

. ناستو کسانو ټولو وپیژندم او زما دمرگ په تمه و

خو پولیس چی کیوت ټول ارامه سول ډریور سره دی خدای

. خه وکړی صدرکی یی دزرین مارکیټ مخی ته کوز کړم

. یو لوی مارکیټ وو

. غوښتل می تر اخره یی ننداره کړم

. چی سره می ورپورته کر سر یی نه معلومیده

. لگ می نور هم وچت کر

. زما قندهاری ټوپی می دسر نه و غورخیده

ور غلم دلیفټ بتن می وو هله

لیفت نه راکیوتلو څوکیدار نه می چی پښتنه وکره

. ویل یی لیفت خو خراب دی

او هو ډیره سخته وه تراخیری منزله پیاده تگ خو دوام می
ورکر .

. دمار پښتنه به می دهر چا نه کوله اخر کی می پیدا کر

. چی ویی کتم سترگی یی رونی سوی

. په خندا سو

ویل یی: هههههه پوهیدم چی ته به رازی ستا دشوت اډر ماهم
. وکوت افرین والا یاره

. ددومره پولیسو هر څه نه وتختیدی

-

. ما ورته وویل: گوره انتظاره غواړم تاسره واوسم

پلار چی می څومره پیسی درکړی وی دهغی دوه برابره به
درکړم .

. ویل یی نه پښتو پښتو وی مور چی څوک اغوا کوو

. دخپل خیتی غم هلته خورو

. ته دلته اوسیدلی شی او ته زما میلمه یی

. دانتظار سره پاتی سوم
. لکه دخان به اوسیدم
. انتظار می ډیر کلک ملگری سو
. ما ژوند کی داسی کوم ملگری نه درلود
. په همدی مارکیت اول منزل کی هوټل وو
. هره ورځ به هغی ته تلو
. هوټل کی به هره ورځ مو خوراک کاوه
. ډیر سپیشل خوراکونه راته رسیدل
. همداسی دڅښاک لپاره یی هم هر څه لرل
. خلص داچی په نشو هم واوریدم
. چرس قیلون شیشه خو عادی خبره وه
. په شرابو هم واوریدم
زما دمعتاد کیدو لامل صرف زما یوازی والی وو.کنه انتظار
. زما نه څه ځوان وو خو هیڅ ډول نشه یی نه کوله
. یوه ورځ راته بی پروا انجلی زنگ وواهه
. ویل یی:ته چیرته یی ځای دی راوخایه کار درسره لرم

ما ورتہ وویل:چی صدر کی یم خو ته دلته مه رازہ زما ژوند
. خطر کی دی که ته راشی ته به هم راسره په لانجه واورى
. ویل یی نه زه درخم حانته نور وخت نشم تیرو لای
خپل ادرس می ورکړ.

زه خوشحاله شوم ما ویل زه که بی پروا راغله ساعت به می
تیر شی .

. اودنشو نه به هم لگ قلاړ شم
نشو می رنگ تک تور کړی وو .

.حکه سقاوی ته لارم

M په خان می خه خواری وکړه

سقاوی والاته می پوره پنځه سوه کلدرای ورکړی حکه ډیره
خواری یی کړی وه

. سقاوی والا خپله همدی مارکت کی وه

.انتظار سره یی رابطه لرله

. انتظار ورتہ پیسی ورکولی حکه به یی چاته حال نه ویلو

. په همدی ورځ انتظار دپهر وتلو اراده وکړه

.خه کار به یی و

. بی پروا سره می پوره څلور بجی دماز دیگر و عده کری وه
. وس دری نیمی بجی وی
. پوهیدم چی هغه به ضرور رازی
. ځکه می ټول تنظیمات ورته و نیول
. خوندور چای می ورته پوخ کړ
. د هوتل نه می ورته خوندور خواړه راوړل
. خو هر کله چی بی پروا راغله نو شاته یی پولیس ولاړ ول
. حک حیران شوم
. زما دشوټ اډر شوی وو
. زما سر ته یی توفنگچه و نیوله
. بس یوه گوته کش کول وو
. نور می قیصه ختمه وه خو بی پروا ورته وویل: ما تاسی ته
. ویلی وو چی وژنی به یی نه
. ویل یی وژنو یی نه ټپی کو ډز شو په پخه یی و ویشتم
. هغی نه وروسته په ځان پوه شوی نه یم
. یوه وخت می سترگی خلاصی کری

. یو خکلی هسپتال کی پروت وم
. ډاکټران می سرته ولاړ وو
. خپل ژوند چی می ذهن ته راغی
. دخولی نه می اکسیجن لری کړ
. لاس نه می سیرم لری کړ
. ډاکټرانو ویل څه کوی څه کوی
زه لکه یو لیونی په روغتون کی داشه داری خواته ودریدم
. دبی پروا انجلی هره قیصه می سترگو ته ودریده
دقندهار سفر بیا دکراچی سفر چی په لاره کی خوندوری
. خوندوری سیمی راتللی
. بیا پیخور کی یی یو زل دوکه کړم
داننتظار په شان خامار خولی ته یی واچولم هلته می هم پری
. باور وکړ
. اخر بی پروا سره ما څه بد کړی و
. چی دومره لویه دوکه یی راکړه
خوزه خیر بیا یی هم کور ودان دشوت امر خوی پری لغوه
. کړی دی

. بی پروا انجلی ریشتیا هم بی پروا وخته
. زما پروا یی هم ونکره
. دهغه چا پروا یی ونکره چی جرگه یی ورپسی لیگلی وه
. جرگه ریشتیا جرگه می رایاده شوه
ما فکر وکر چی بی پروا نو بیا ولی زه دخپل خاوند په توگه
. منلم چی وس یی پرینودم
داتول فکرونه به می ذهن ته تیریدل
ډاکتران او ساتونکی راغلل په زور یی خپلی تسکیری ته
. راوستم
. ما ورته وویل: یوه غوښتنه لرم جاز سیم څوک لری
یو ډاکتر وویل هو
موبایل می ورنه واخیست ورته ومی ویل: تاسی کولای شی
. چی ووزی
M زه شخصی خبری کووم چاسره پخی می سخت درد کاوه
. خو بی پروا سره می باید خبری کړی وای
. زنگ می ورته وواکه په لومړی ځل یی زنگ وچت نکړ

بیا حلی می وروواهه بیا بی هم وچت نکر لگ خه تم سوم ما
ویل کیدای سی ضروری کار بی وی ماته به خواب نه راکوی
. داسی پنخه منته وروسته می بیا زنگ وروواهه

M موبایل بی وچت کر

. خه بی نه ویل; بیخی غلی وه

ماته غوصه هم راغلی وه خو دخیل خانگری هنر له مخی می
ورته وویل; خنگه بی گرانی
په خندا شوه هههههه

. نور بی هم و خندل نور هم دسی دیرش ثانی بی خندلی وی
. ورو ورویی خندا کمیدله

آخر کی بی وویل: ته پیر ساده بی

. ماته ژوا راغله موبایل می گول کرل

دماشوتوب نه وروسته می دلومری حل لپاره دبی وسی اوبنکی
. توی کری

ریشتیا هم چی انسان دمرگ په حالت کی هم نه ژاری خو بازی
. دردونه وی چی په ژوند کی هم انسان ژروی

[8/15, 09:03] Sadat:

بی پروا۔ انجلی۔ ناول۔ یوولسمہ بر خہ #

"لیکوال: سیدادریس "سادات

ترتیب کونکی: دینار هلک

. نور پی هم و خندل نور هم دسی دیرش ثانیی به پی خندلی وی

. ورو وروپی خندا کمیدله

آخر کی پی وویل: ته دیر ساده پی

. ماته ژرا راغله موبایل می گول کړل

دماشوتوب نه وروسته می دلومری خُل لپاره دبی وسی اوینکی
توی کری

ریشتیا هم چی انسان دمرگ په حالت کی هم نه ژاری خو بازی
دردونه وی چی په ژوند کی هم انسان ژروی

. بیا می زنگ وروواهه

. ویل پی: خه یم

. ماورته وویل: خود به خه پی

. اخر دی هم خپل اصلیت پرینبڼود
ویل یی :هغه انسان بیخی انسان ندی چی دوه حُلی یی دیوی
. سوری نه مار وچیچی
ما ورته وویل:زما شیرم حواس کار کاوه حُکه می دربانندی بی
. پروا انجلی نوم کینبڼود
ویل یی :زه دخپلی دندی لپاره ستا پشان سل نور هلکان هم
. دوکه کولای شم
. سخت خفه شوم
. همداسی بید کی چرتونو واخیستم
. خوب راغلی وو ویده شوی وم
په روغتون کی می یو څه وخت تیر کړ چی لگ څه جوړ سوم
. .
. زندان ته یی بوتلم
. دمرگ اډر یی ورنه کړ
. خو دتول عمر په قید یی محکوم کړم
. همدلته می وخت تیراوه
. دبهر نه می ژوند دلته خه وو هیڅ غم راسره نه وو

. بس خپله عیاشي به می کوله

پیسی راسره ټولی هماغسی پاتی وی داپیسی به هم انتظار
. رالیگلی

. بس زندان کی شکر نور هیخ ډوله عذاب نه وو

خو سهار چی به یی راپاسولو سر ته به یی درته هغه اوسپنیزه
. ټوته ټنگوله

چی په مکتب کی دساعت بدلیدلو په وخت کی یی خلک غروی
.

. سخته وه

. خو مجبوری وه تیروله مو

. حفظ می هم پکی شروع کړ

سهار وختی کی به مولوی صاحب راتلو هغی نه به مو درس
ویلو.

. بس درس به مو هم ویلو

. او په نورو خالی وختونو کی به قیتی قمار او لډو ازاده وه

. جواړی هم پکی وه

. هر ډول خوراکونه راته رسیدل

. درى كاله مى دلته په همداسى لهو لعب كى تير كړل
. خو قرانكريم مى پكى په يادو زده كړ
. حُكه چى زما پير شوق وو تر خو قرانكريم په يادو زده كړم
. خوورسره به مى هر ډول جوارى هم كوله
. بيا مى هم زړه تنگ وو
. حُكه چى زخمى زمرى په زندان كى خپل غچ له ياده باسى
. او بى غيرته كيرى هم

. يوه ورځ سهار له خوبه راپاسيدم دپاكستان دايساى پوليس مى
. دكور مخى ته قطار ولاړ ول
. ويل يى ستا لپاره مور انعام لرو
. تا دپيرو خلكو قاتل مور ته راسپارلى دى
. هغى دكراچى په لاره په سل هاوو مړى كړى
. خو شحاله سوم
. ما ويل چى زه خه دى

. دوطن دوفادارى په نوم ايواډ به اوس زما شى حُكه چى ما
. دخپل وطن لپاره خپله مينه قربان كړه

- . ویل یی تاسی باید مور سره ولار شی
- . زمور مشر تاسی سره خه خبره کول غواری
- . حیرانه هم شوم اووار خطا هم شوم
- . ورسره ولارم
- . یو دهلیز ته یی بوتلم هغی کی یی دننه بل حای ته ورننباسلم
- . دننه پکی داسی حای وو چی چت یی نه درلود
- . خو مخکی یو بل حای هم وو
- . هلته ور غلو
- . دلته یو غت تعمیر وو
- . چی ورننوتلو پاس یی بوتلم
- . پنجم منزل کی یی یوی خونی ته ورننباسلم
- . یو تک تور چاغ سری پکی ناست وو
- . خرار یی ختل دامهال ویده وو
- . خپلو عسکرو ته یی وویل: چی دا وباسی مازیگر یی راوی
- . زه عسکرو راوباسلم انتظار راباندی ډیر عسکرو وکر
- . یوه خبره می هم ورته نشوه کولای

خو اخر کی یی وویل چی ریس صیب مو غواری
چی ورننوتم ویل یی: تاسی مورن ته دسادات په نامه یو شخص
. راسپارلی وو
. ما ورته وویل: هو صیب
. ویل یی هغه پوره دری کاله وروسته له زندان نه تختیدلی
ته باید مورن سره دهغی په نیولو کی مرسته وکړی
. ما ورته وویل: څه هغه تختیدلی
ویل یی: هو
ماورته کړه چی دداری کاله خپل وجدان هره ورځ مرگ ته
. مجبوره کړی یم
تاسی څه وایاست
. زه به بیا هم خپله مینه تاسی ته دروسپارم
. غږ یی وکړ
. گلفرزه دا سکرین ورته چالان کړه
سکرین کی یی زما دبدنامی ویدیو راواړوله چی
. یو قومندان زما سره غلط کار کړی و او دوی ریکارډ کړی وه

ویل یی دایسای ایډی ډیره خه چلییری ته خبره یی په کومسی
. ویډیو گانو خه چلییری

. په دغسی ویډیو گانو

. خاوس نو ووايه چی ته سادات مور ته راولی کنه

زما په سر چپه راغله همدلته راپریوتم یو وخت گورم روغتون
کی وم

. راپاسیدم کنبیناستم

. سر ته می دواړه لاسونه تکیه کرل

خپل گناهونه می ذهن ته راغلل دسات دزړه ماتول می ذهن
ته راغلل

. دخپل ځان څخه می نفرت راغی

هاخوا دیخوا می ډیر وکتل هیڅ می هم داسی په لاس رانغلل
. چی ځان وژنه پری وکرم

. کیدای شی پولیسو به ورته ویلی وو

. چی داسی څه ورته مه پریږدی

ما ویل که مړه شم هم به د ویډیو شره خلاصه شم او هم امکان
. لری سادات می وهم بښی

او خدای ته خو ډیره ملامته یم فکر نکووم که ددوړخ دسرو
. لمبو لایقه یی هم واوسم

.حکه ما ډیر لوی لوی گناهونه کړی

.خو دمرگ چانس هیڅکله هم په لاس نه راته

دیوڅه شیبی وروسته قومندان راغی ویل یی:وس ته زموږ
.کار کوی کنه

.ماورسره ومنله

.دخپلی چالاکی په فکر کی شوم

.ما غوښتل په حقه روانه شم

.حکه می نو ددی نه وروسته چالاکی شروع کړه

.اول تر ټولو ولاړم

.دسادات پلار پسی افغانستان ته

.هغوی می خه میلمستیا وکړه

دډیرو خبرو نه وروسته می ورته وویل:کاکا جانه تاسی چی

.سادات خفه کړی

.دهغی ورخی نه راورسته یی تاسی بیا پوښتنه کړی کنه

ویل یی نه

. دهغسی بد عمله او بی پینتو حوی پینتنه ولی زه وکرم
او ستا خخه هم مننه چی دکوژدی په ورخ دی ماته زنگ
. راوواهه
. اوزه دی خبر کرم
چی ته د سادات سره مینه نلری خو هغه تاد جمیل په زور په
. واده مجبوروی
. کنه ستا ژوند به وس خومره تریخ وای
. زما سترگو ته دردوونکی اوبنکی راغلی
یو خاڅکی تری پریوت فکر می وکر لکه سترگو نه می چی
. وینی توی شوی وی
. حکه دی خبری سخته دردولم
. چی ما دساتات پلار دساتات سره وران کری وو
. دهغی دپلار ملا ما ورماته کری وه
. اودساتات پینتنه یی پلار په دریو کلونو کی نده کری
. خو نو سادات اخر چا دزدان خخه راوویست
. خپلی اوبنکی می پاکی کری
. دایسای خه پوره پیسی راسره وی

اوتول کار می پری کیدو خو داخل می سادات ایسای ته په لاس
نه ورکولو .

. بلکی غوبنتل می چی هغه دخپل پلار سره پخلا کرم

. خیر که زما عزت هم تر پینو لاندی شی مشکل شته

ددی ویدیو له کبله می یو خلی مخکی هم سادات ته دوکه
ورکری .

. خو نور یی نه ورکووم

ددی خای می غوبنتل تر خو ایسای ته زنگ ووهم چی زه
. ستاسی کار نکووم

. همداسی می وهم کرل . پلار می داوخت په حق رسیدلی وو

. نه پوهیرم چا ویشتی وو

خو یوه ورخ اوازه خوره شوه چی یو سری یی ویشتی دی ما
. چی وکوت پلار می وو

هغه صحنی راباندی پیری سختی تیری شوی دی نه غواړم
. بیان یی کم

. ایسای ته می کال وکړ

. خو ژر می بیرته قطعه کړ

- . حُکھ چی یو بله منسوبه می ذهن ته راغله
- . یو تلویزیون والا ته می یو لک ډالر ورکړل
- . دبینک له لاری زما خبر یی چاپ کړ
- . چی داانجلی دافغانستان په ننگرهار ولایت کی په حق رسیدلی
- . او پرون خاورو ته وسپارل شوه
- . دی انجلی حان وژنه کړی خو علت یی معلوم ندی
- . پولیس وس هم گززی ترخو علت یی معلوم کړی
- . خو تر اوسه پری توانیدلی ندی
- . داخبر افغانستان کی ډیر زیات خپور شو پوره یوه اوونی پری
- . تبصری وشولی
- . خو خلاصه داچی ایسای والا هم پری خبر شول
- . اونور په یی په ماپسی سر خوړن کړ
- . ما خپل حان کی ډیر تغیر راوست
- . خپل سر می سپین کړ
- . مخ می هم په یو رقم کریمو تور کړ
- . دزرو شخو چشمکی می پیدا کړی

او ورسره یودانه امسا هم لارم غوبنتل می اول تمرین دسادات
. په مور اوپلار وکرم

. ور غلم ورسره کښیناستم

. پیژندل خو څه چی شک یی هم راباندی ونکر

دسادات پلار راته وویل: چی دلته به یوه انجلی راتله الله دی یی
. وبخی هغه بله ورځ یی تلویزیون کی اعلان کری وو

. چی هغه انجلی په حق ورسیده ما ورته ټول حقیقت بیان کر

داول نه تر اخره دسادات پلار خو څه نه ویل خو مور یی
راپاسیده -

. لکه دلیونیانو پشان یی دویختانو کش کرم

زما دویختانو سپین رنگ یی ټول په گوتو کی پاته سو

په دردناک اواز یی وویل: ته ولی خدای تعالی ژوندی پری
. ایخی یی

. زما خاوند خو په زړه کلک انسان دی

. نه ده خوی قدر ورسره شته او نه دبل څه

. تاسره مور څه ظلم کری وو چی دومره بد دی راسره وکرل

. ما ورته وویل: ما دلومری حل لپاره داننتظار سره کار کاوه

. هغه وخت می سادات انتظار ته په لاس ورکړ
. هغی کی می پوره پوره حصه وه
. خو وروسته می چی دایسای سره کار شروع کړ
. نو هغوی خالی سادات غوښت او زما پیسی پکار وی
. نو حکه می سادات ایسای والا ته په لاس ورکړ
خو ماڅو څو حلی دمرگ هڅه کړی خو دا بهترین مقام نه راپه
. برخه کیری

❤. نور سبا ته نشرووم په طمع شی ورونو

[8/15, 09:04] Sadat:

بی پروا-انجلی   -ناول-دولسمه   -او #

   -اخیری-برخه

      لیکوال: سیدادریس   سادات

     ترتیب کونکی: دبنار هلک

درد نه ډکه برخه ده تر اخره پی درسره ضرور مطالعه کړی
. دتیری برخی اخیری ټکی .

. خو وروسته می چی دایسای سره کار شروع کړ

. نو هغوی خالی سادات غوښت او زما پیسی پکار وی
. نو حُکه می سادات ایسای والا ته په لاس ورکړ
خو ماڅو څو حلی دمرگ هڅه کړی خو دا بهترین مقام نه راپه
. برخه کیری
دولسمه برخه
وس یی بیا رالیگی یم ترڅو سادات ورته یو زل لپاره بیا په
. لاس ورکړم
خو نور می توبه کړی حُکه می خپل ځان دلته په مړو کی
وواهه
تر څو ایسای والا نور راپسی سر ونخوړوي
خو اوس باید چی زه سادات ته ورسم دخپلو کړو گناهونو بیننه
. ورنه وغواړم
. نور هیڅ نه غواړم
صرف چی یو دایدار یی هم راپه برخه شي زما دپاره جنت
دی
تاسی زما سره مرسته کوی
شیرین کاکا وویل: هو خو باور درباندي په سلو کالو کی هم
. نکوم

دپځيمانی خدا می وکړه

زه شیرین کاکا اوبانو ترور یوځای روان شو تر څو سادات پیدا
کړو .

په تورخم خو یی پرینښودو دکندهار په لاره مو یوځل بیا تکل
وکړ .

په کندهار کی سخت جنگ شروع وو

. دجمهوریت اخیری ورځی وی

هرچا به راته ویل چی کندهار ته مه ځی که چیری تاسی هلته
ولاری .

. نو خدای مکره څه دربانندی ونشي

. مور نه خپلو غلطيانو خپل مرگ هیر کړی وو

. غوښتل مو سادات پیدا کړو

. دپیر مزل څخه وروسته وروورو کندهار ته نږدی کیدو

ریشتیا هم کوم هاوانونه چی به مخکی په غزني کی لگیدل هغه
. اوس دکندهار په خار او ټولو ساحو کی لگیدل

. دخار په هری خوا کی دامارت عسکر ولاړول

. امارتیان پیر قوی شوی وو

. داسی بنکاریدل لکه چی وطن په لاس ورځي
. ډیر په جوش او جذبہ به یی جنگ کاوه
. جنگ کوم لری ځای کی نه وو
. موتری به په عادي حالت کی روانی وی او جگره به گرمه وه
مسافرینو او ځایی خلکو ته ځکه چا څه نه ویل: چی که جنگ
هر چا وگټه بیابه مشري په همدی خلکو هماغه ډله کوي
ریشتیا هم چی جنگ دوطن نه دامریکایانو دوبا سلو لپاره نه وو
. بلکی دواک لپاره وو
ځکه چی امریکایان یی په وطن کی د سقوط نه وروسته هم شپږ
ورځی گرځیدل خو چاورته څه نه ویل
زه خپله دامارت پلوی یم خو په ځینو حقیقتونو باید سترگی پتی
. نکړو
جنگ سخت په توده کی وو -
موتری تیریدلی هر موتر کی نفر لگیدل خو موتر وان نه دریده
.
. روان وو
. زموږ موتر کی هم یوه سپین سری بوډی په لاس ولگیده

. هر کله چی دجنگ دساحی نه ووتو

. یوی خالی دشتی ته ورسیدو

ټول زخمیان یی دموترونو نه راکیباسل دسادات پلار خپل
دسمال وشکو

. دبودی بنخی لاس یی وروتاره

. ټولی موتړی روانی شوی لاری

زموږ ناروغ لگ څه ډیر وخت ونيو موږ ویل زه وروسته به
لار شونو

هر کله چی بیرته موتړ ته ختلو زموږ دموتړ یو ټایر لگیدلی وو
.

نور دټولو خلکو موتړونه رک روغ وو صرف زموږ دموتړ
ټایر لگیدلی وو

. ډریور ستپنی راواخیسته خو یو څه وخت یی نیوه

. ډیر ورته په تمه شو خو کار یی نه کیده

. اخر یی وویل چی ستپنی می غلطه اخیستی

. خدازده چی ولی به مو دلته قسمت کار نه وي کړی

. ځکه ددی ځای څخه په پښو روان شو

. مور دستريانه په ډکو قدمونو روان وو
. دسادات پلار شيرين کاکا سره يوه راډيو په لاره يي لگولی وه
. دی خای کی در اډيو خبری هم په قندهاری ژبه وی
زه پری خاص نه پوهیدم ځکه چی ما پيخور کی وخت تیر
. کړی وو
. خو ننګر هاریان بیا پری خه پوهیږی
. ځکه هغوی ورسره ډیرو ځایونو کی مخ کيږی
. دخپل وطن یوه مشهوره ژبه یی ده
. شيرين کاکا راډيو غور ته نږدی نیولی وه
. ټولو خلکو در اډيو خبری اوریدلی
. پیل یی په دی ټکو وکړ
. بسم الله الرحمن الرحيم
په سلامونو مو هر کلی کووم یوځل بیا زه فرید خان په یو
ساعته خبری ټولګه کی تاسی محترم ورونو ته شه
. راغلاست وایمه

په افغانستان کې دسقوط خبرې ډیرې گرمې روانې دي دروان
کال 1400 داسد اتمه نن ورځ هم دافغانستان دوو ولایتونو
سقوط کړی دی .

شنونکې پدی باور دي چې ولایتونه په خپله دمشرانو په امر
ایله شوی .

تر څو جنگ ونسی او حکومت په ارامه مقابل لوری ته
وسپارل شي .

خو دافغانستان و لسمشر جمهور ریس اشرف غني امر کړی
تر څو سقوط شوی ولایتونه ژر تر ژره خپل واک کی واخلي

. او ولس ته یی دامن او سولی دفضا دایمولو ډاډ ورکړی

نن سهار پوره دیرش ډرون الوتکی مور قندهار ته لیږلی سره
دحکمکنیو قوتونو انشالله دوطن یوه برخه به راوگرځوی

ددی خبرې په اوریدلو سره مو غورډبی پیلوته طیارې
اوازونه راغلل .

زموږ په سر یی دوری وهلی یو څو دوری یی وو هلی نور
ولاری .

موږ لا لگ نه وو تللی چی بیا راغلی او دلری حای نه یی فایر
وکړ .

. ما د پروت چل زده کړی وو حُکه سم دواړه پریوتم
. سترگو ته می دواړه مروندونه و نیول
لوخړی پورته شوی دانسانانو دردوونکی اوازونه می واوریدل
. اوف سخت درد لری
. هغه خلک چی درسره په یوه لاره روان وی
. دغروور خبری دی یی اوریدلی وی
خو ستا مخکی دیو دردوونکی اواز نه وروسته په حق
. ورسیزی
. ما خو چاته ونه کتل
. خو دردوونکی زگیروی می واوریدل سخته ودردیدلم
. دیو څه چیتیا وروسته می مروندونه تر سترگو لری کړل
. سر می راوچت کړ
په سر می دورې راتلی چی راوچته شوم و می کتل چی یو نفر
. هم ژوندی ندی ټول په حق رسیدلی دی
. تر ټولو زیات می دسادات په مور اوپلار زړه زیات درد وکړ
په ځان پوهه شوی نه وم سر راباندی وچور لید او راوغور ځیدم
.

يو وخت مي سترگي پرانيستلي چي ومي کتل هماغه خره دبنته
کي پرته وم .

. ما ددي خلکو جنازه په نشوه کولاي

او نه هم په ما کيده

پدي دبنته کي مي سوک پيدا کړي واي چي ددي خلکو جنازه
وکړي .

خوخه وو يو موټر دمسافرو نه ډک وو راغي ددي ټولو
. مسافرينو جنازه يي وکړه

. همدلته دي دبنته کي يي ورته قبرونه وکيندل

. او پکي خخ يي کړل

زه هم دي مسافرو سره کښيناستم خير دي يوسي يو ورور
. ودرید ماته يي خپله چوکي راکړه

دننگرهار په پرتله بيا قندهاريان په غيرتي خبرو کي ډير تکړه
دي .

. ديو خه مزل خخه وروسته چمن بارډر ته ورسيدم

. چا راته خبر راکړ

. چي غزني هم سقوط وڪر

. دخداي نه مي زره دخلاصه يوه دعا و غوڻنٽه

يار به ته داسي نظام راولي چي مرگ قتل او بي غيرتي پڪي نه
وي درزق وعده خو هسي هم تاڪري خدايه ددي نعمت نه جو
. هم هيڻڪله مور مه محروموه امين

دسپين بولدڪ په لاره بيا روانه شوم ڏير ڙر تر پنڊي پوري
. ورسيدم

همداسي غوڻنٽل مي پيخور صدر كي زرین مارکيت ته ولاړه
. سم

. حڪه چي داننظار حاي همالته وو

. ور غلم خو انتظار هلته نه وو لاندي يي ليکلي و

. خامار مري كي دي پاس منزل

پوهه سوم چي نوره برخه يي پاس ليکلي چي ور غلم ليکلي يي
. وو

. صوفي خان مارکيت

ڙر تر ڙره خپل موٽر كي کښيناستم نيمه شپه وه باران وریده
. يخني هم لکه دپخوا پشان يوځل بيا شروع سوي وه

هغه شپه می رایاده شوله چی دلومری حل لپاره سادات ما پسی
. هغه چمن ته راغلی وو

. همداسی باران ورید همدا رقم کرو لا گادی ورسره و

په لنډو شیبو کی صوفی خان مارکیت ته ورسیدم مخامخ راته
. انتظار ناست وو

. تروه کبان یی دژمی په یخه شپه کی خائته ایخی وو

. په پینو یی برگ پتو اوار کری وو

. دکبانو نغری لگ خه گرماینت هوتل کی جوړ کری وو

. زما هم په سر کی نور سادات له غمه سپین لگیدلی وو

خو انتظار راته داسی خبره وکړه چی داسمان بریننا زما په
. زړه کی پرک وکړ

زما سترگو تور وخور انتظار وویل هو بی پروا انجلی په

تاباندی یی هخی بی پروا نوم نه وو ایینی خلور کاله دی

. دخپلی مینی پینتنه ونکړه

. وس چی مر شو پینتنی ته یی راغلی

پخیمانی نور ژوند ته نه پرینودم بس ویل می چی ددی خای

. ووزم او سیده خودکشی وکرم

. نور می هیخ هم ندی پکار

خوانتظار راته وويل سادات درته يو ليك پرينى دى هغه
. ولوله بيا خودكشى وكره

. هغه هم پوه شوى وو

. چى دخودكشى نه علاوه بله لار نلرى

. سادات په خپل خوش نويسى او خكلې خط ليكلې وو

زما ننگرهار بيا قندهار بيا دغزنى او بيا دسپين بولدگ او
ورپسى بيا دكراچى او اخر كى دپيخور ددوكى بى پروا انجلى
ته .

اسلام عليكم ورحمة الله وبركة داچى درى كاله مى په زندان
كى ستا انتظار وكړ

خو ته رانغلى نو حكه اوس راغلم داننتظار سره ستا انتظار
. كووم

زه پوهيرم چى ته به يوه ورځ پخپلو ټولو كړو پخيمانه كيږى
. اورازى به

. خو امكان لرى زه تر هغى وخته پورى صبر ونشم كړاى

حكه نو زه دسهار په اتو بجو داتك په سيند كى خودكشى
. كووم

. او ته هم يوه ورځ راشه او سهار اته بجى خودكشى وكړه

خو ها که دی زمانه بغیر ژوند کولای سو پام کوه چی خود
. کشی ونگری

حُکه چی زه غوارم ته ژوند وگری حُانته یوه خکلی کورنی پیدا
. کره ژوند ورسره وکره

. دخوند نه دک ژوند تیر کره ستا بدرنگه هلک سادات

ما منده کره موتر ته خو انتظار دلاس نه راونیولم ویل یی :لکه
چی پوره دی ونه لوسته دسهار اته بجی یی خودلی چی خود
. کشی وکره

. امکان لری ستا پدی کرنه هغه تا وبخی فکر می وکر

. ریشتیا هم حُکه خو یی سهار اته بجی خودلی

. شپه می دانتظار سره تیره کره

مخکی می پری دخه انسان گومان نکاوه خو اوس واقعا چی
. خه انسان شوی وو

. خدای خبر سادات پری کومه جادو کری وه

توله شپه می خوب ونکر دمرگ درد او دسات جدایی می
. سترگو ته ودریده خو غوبنتل می چی مرگ ووینم

. دابه خپل حُانته تر تولو غوره سزا ورکرم

حُڪه سهار وختي په موٽر کي داتڪ سيند په طرف روانه سوم

. هر کله چي ورسيدم

. دپول په سر ودريدم

. هري خوانه موټري راته ودريدلي خلک راغونډ شول

. خلکو په کيمره دار موبایل لايډ وښودل وکړي

. ما سترگي پټي کړي وې

. خو دلري حاي نه مي يو اواز واوريد

چغی یی وهلی بی پروا او بی پروا چي لاندی می وکتل دسيند

. دغاري نه څوک چغی وهی

. يو هلک وو په تور نقاب یی مخ پوځلی وو

. ما چي ورته وکتل نو سم دواړه یی خپله څهره راښکاره کړه

. چي ومی لیده

. سترگی می رونی سوی دلوی خوخی احساس می وکړ

. یوه دخوشحالی بی پروا چغه می دخولی څخه ووته

حُڪه تور نقاب والا سړی کوم بل څوک نه وو بلکی سادات وو

په لڳ وخت کی پولیس راورسیدل طیاری راغلی

زه یی وگرخولم

خو سادات دخلکو په گنه گونه کی ورک شو

پولیسو زه راوستم قید خانی ته

یوه ورخ می دلته تیره کړه

ما ویل اوس که می ټول عمر هم دلته تیر شی غمه کی یی نه یم

.

دسادات په امتحان کی کامیابه سوی یم

وس به می نو ضرور وبخی

په سبا یی سادات او انتظار ټوپک په ولی راغلل او دایسای

کارډونه یی پولیس ته وروخودل

ورته ویی ویل: داهغه انجلی ده چی ایسای ته زه په لاس نه

ورکولم

او دااوس هم ژوندی ده

اوه ما فکر وکړ زه لکه چی خپل انتقام رانه اخلی خو یو خو

لحظی وروسته راغی

دخوندوری خدا نه وروسته یی په سترگو کی اوبسکی راغلی

. ما يی لاسونه مچو کرل

پخی می یی مچو کری ریشتیا هم چی دانسان ارزښت انسان ته
. دمرگ نه وروسته معلومیزی

سادات راته وویل: ما تاسره پخوا هم دزړه نه مینه لرله او اوس
. یی هم لرم

. زه دسختی په تیروولو ډیر تجربه کار شوم

حُکه نو اوس بغیر داز مایښته هیڅوک هم خپل ژوند ته نه
. پریزم

. ته زماپه ازموینه کی بریالی شوی

. مبارک دی شه

. دزدان نه خوشی شوم

ما او سادات واده وکړلو پیسی ډیری وی تراوسه خو ژوند مو
. سم نه وو

. حُکه نو سادات داننتظار سره عمری مخه خه وکړله

اولارو سادات سره دهغی کور ته باقی ټول عمر می دسادات
. دپلار په کور کی تیرکړ

. سادات به هره میاشت کی یوځل ضرور دخپل پلار قبر ته تللو

. اوس خو فل حال دپاره شکر زما او دسادات دری بچیان دی

. هغه یو مین شوی وو

. حُکه مو ورته پخپله خوڅه واده وکړ

. چی سادات ډیری تجربی لرلی

او هیڅکله یی نور نه غوښتل چی په کړ اوونو کی ژوند تیر

. کړی

. مانه اوس هم کله ناکله په حیرانی پښتنی کوی

چی ایا ته خو ریشتیا وایی کنه زه به می مور اوپلار بښلی یم

. کنه

. ما دیو بیگانه جینی سره مینه کړی وه

. ما ډیره لویه غلطی کړی وه

خو دا خبره یی هر وخت زوروی چی دمور اوپلار دپښتنی نه

. بغیر له کور څخه راوتی وو

یوڅو ورځی مخکی می تری پښتنه وکړه چی ساداته ته ولی بیا

کور ته نه تلی خو چی پلار دی درته وویل چی ددی جینی سره

واده مکوه نو ورغلی به وای سوال اوزاری به دی ورته کړی

. وای

ويل:حئينى وخت حوانان خطاوى كوي او دا زما تر ٿولو لويه
خطا وه .

. خو هر ڪله چي تا ماته دو همه دو ڪه را ڪره

ما خپل مور او پلار ته ددري ڪاله زندان نه پس زنگ ووهلو تر
خو ڪور ته ورشم خو پلار مي راته انڪار وڪر . او ويى ويل
. ڪه ڪور ته راغلى فڪر وڪره چي زه دي ووژلم:

. زه اوس ماشومانو ته بنونئى ڪي درس وايم

دخپلى ميني يوه يوه قيصه چي ورته ڪووم هغوى ورنه ڏير
. خوند اخلى او په پوره شوق يي اوري

. وس مي سترگي هم سم ڪار نڪوي لڪه چي زره شوي يم

خو چي سادات او مور او پلار يي وبنلم ڪيداي شي چي خداي
. مي هم وبنبي

زه اوس ژوند دخپلو بچو لپاره ڪووم تر خو لوي خلڪ ور حئيني
. جور شي

. زه پخپل ژوند ڪي هيخ خواهش نلرم

خو ڪاش چي زه دو ڪه

بازه نه واي

که وس می خدای هم و بینی دهماغه خدای بنده می هم و بینی
اوتول هغه خلک می و بینی چی ماور سره ظلم کری دی.
بیا می هم په قسمت کی خوشحالی نشته.

حکه چی زه به خپل خان په کومو سترگو بښم .

دادنیا خو به دوزخ تیر کړم خو هغه بله دنیا می هم خائنه
. دلرمانو اومارانو نه ډکه کری

□□ □□□□ □□□ □□□□□ □□□ □□□
□□ □□□□ □□□ □□□ □□□ □□□□□□
□□□□□□ □□□□□ □□ □□□□□□□□
□□□□□ □□□□□□□□□□.

ولی یو څوک دومره ظلم وکړی چی بیا وروستو خپل خان
نشی معاف کولای اوکه معاف کوی یی هم نو خپل زړه یی
ورسره نه مني.

پای

سیدادریس "سادات"

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**